



เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

เรื่อง

การพัฒนาการฝึกร่วมสถาบันการศึกษาในกองทัพไทย
โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแผนแบบทางยุทธการ

โดย

น.อ.สุรพัฒน์ เทียมเทียบรัตน์

หลักสูตรการทัพอากาศ
รุ่นที่ ๕๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๓
วิทยาลัยการทัพอากาศ
กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

กองทัพอากาศ

ดอนเมือง

กรุงเทพมหานคร

หนังสือรับรอง

คณะกรรมการเอกสารวิจัยวิทยาลัยการทัพอากาศ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ได้ตรวจและรับรองว่า เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่องการพัฒนาการฝึกร่วมสถาบันการศึกษาในกองทัพไทย โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแผนแบบทางยุทธการ ของนาวาอากาศเอก สุรพัฒน์ เทียมเทียบรัตน์ นักศึกษาวิทยาลัยการทัพอากาศ รุ่นที่ ๕๕ ลำดับที่ ๖๗ เลขประจำตัว ๓๑๔๗ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการทัพอากาศ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

พลอากาศตรี

(วชิระ เรืองฤทธิ์)

ผู้บัญชาการวิทยาลัยการทัพอากาศ

กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

นาวาอากาศเอก

(เอก ศรลัมภ์)

อาจารย์ผู้รับผิดชอบเอกสารวิจัยวิทยาลัยการทัพอากาศ

กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

นาวาอากาศเอก

(ธนศักดิ์ บุญถนอม)

อาจารย์ที่ปรึกษาภายนอกวิทยาลัยการทัพอากาศ

กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ

บทคัดย่อ

เอกสารวิจัยเรื่อง การพัฒนาการฝึกพร้อมสถาบันการศึกษาในกองทัพไทย โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแผนแบบทางยุทธการ

ชื่อนักศึกษา นาวาอากาศเอก สุรพัฒน์ เทียมเทียบรัตน์

อาจารย์ผู้รับผิดชอบ นาวาอากาศเอก เอก ศรีลัมภ์

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการฝึกพร้อมสถาบันการศึกษาในกองทัพไทย โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแผนแบบทางยุทธการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ผลการวิจัยออกมาเป็นเอกสารวิชาการสำหรับอาจารย์ใช้ในการฝึกพร้อม วสท.และ รร.สธ.เหล่าทัพ เนื่องจาก นทน.รร.สธ.ทอ.ฯ ยังมีความเข้าใจแผนแบบยุทธการไม่เพียงพอ เมื่อจบการศึกษาจาก รร.สธ.ทอ.ฯ ไปแล้ว ยังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกปฏิบัติงานด้านยุทธการไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือที่เกี่ยวข้อง ได้แก่กรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม (JOPP), กระบวนการแสวงข้อตกลงใจทางทหาร (MDMP), กระบวนการวางแผนทางทหารร่วม (Joint Military Appreciation Process), ทฤษฎียุทธศิลป์ และ ทฤษฎีการแผนแบบทางยุทธการ แล้วจึงนำเสนอข้อมูลในลักษณะของการสรุปเพื่อนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการฝึกพร้อม วสท.ฯ และ รร.สธ.เหล่าทัพต่อไป

เนื้อหาในเอกสารการวิจัยนี้ประกอบไปด้วย ๕ บท โดยในบทแรกจะกล่าวถึงที่มาของปัญหา วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนแบบทางยุทธการคือ ยุทธศิลป์, ในบทที่ ๒ จะนำเสนอองค์ประกอบของ แผนแบบทางยุทธการ และ ยุทธศิลป์ พร้อมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์, ในบทที่ ๓ จะนำเสนอวิธีการในการทำความเข้าใจแผนแบบทางยุทธการผ่าน Cognitive Map บทที่ ๔ เป็นการนำเสนอการสนธิแผนแบบทางยุทธการเข้าไปในกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม และบทที่ ๕ เป็นบทสรุป

ผลจากการวิจัยนี้ทำให้ได้เอกสารวิชาการสำหรับอาจารย์ใช้ในการฝึกพร้อม วสท.ฯ และ รร.สธ.เหล่าทัพ เอกสารวิจัยเล่มควรได้รับการพัฒนาต่อยอดโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนยุทธการร่วมให้เป็นตำราที่สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการฝึกพร้อม วสท.ฯ และ รร.สธ.เหล่าทัพต่อไป

ABSTRACT

Research Title Development of joint training in educational institutions in the Royal Thai Armed Forces by applying Operational Design process

Name Group Captain Surapat Tiamtiabrat, RTAF

Research Advisor Group Captain Ake Soralum, RTAF

Research on the development of joint training in educational institutions in the Royal Thai Armed Forces by applying the operational design process. The objective is to obtain research results into academic documents for instructors to use in Joint Staff Exercise. Due to Air Command and Staff College student there is not enough understanding of the Operational Design. After graduating from Air Command and Staff College, the knowledge gained from the operational training can be effectively applied, he was unable to apply the knowledge gained from the training in the operation to apply effectively. This research was conducted by researching information from related books including Joint Operation Planning Process (JOPP), Military Decision Making Process (MDMP), Operational Art and Operational design, and then presenting the information in the form of summaries for use as reference materials in Joint Staff Exercises.

The contents of this research paper consist of five chapters. In the first chapter, it describes background, objectives and scope of the research which related to the Operational design and Operational Art. Chapter 2, it presents elements of the Operational design and Operational Art including relationship between Operational design and Operational Art. Chapter 3 presents a way to understand Operational design through cognitive maps. Chapter 4 presents the Operational design into the Joint Operation Planning Process and the final chapter is the summary.

As a result of this research, academic papers have been used for directing staffs to train in Joint Staff Exercise. The research paper should be further developed by joint strategy experts to be a more complete textbook. To be used as a reference document for Joint Staff Exercises next.

คำนำ

แผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) เป็นสิ่งสำคัญในหลักนियมการยุทธร่วม ซึ่งช่วยสนับสนุนการวางแผนการยุทธร่วม การตกลงใจ และการสั่งใช้กำลังของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในระดับยุทธศาสตร์ชาติ แม้ว่าแผนแบบทางยุทธการจะมีความสำคัญดังที่กล่าวก็ตาม แต่ที่ผ่านมามีถูกละเลยในระบบการศึกษาของทหารอาชีพ (PME) อย่างไรก็ตาม แผนแบบทางยุทธการก็ยังคงแฝงครอบคลุมอยู่ในสงครามระดับยุทธการและรวมอยู่ในการวางแผนการที่พัฒนา แต่สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในหลักนियมการยุทธร่วมนั้นไม่ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างแผนแบบทางยุทธการกับการวิเคราะห์การตกลงใจ

คุณประโยชน์ของแผนแบบทางยุทธการมิได้เป็นเพียงเครื่องมือในการสร้างแผนการที่พเท่านั้น แต่คุณค่าที่แท้จริงคือการช่วยให้การตกลงใจของผู้บังคับบัญชาสะดวกและง่ายขึ้น การเชื่อมโยงแผนแบบทางยุทธการเข้ากับการวิเคราะห์การตกลงใจจะลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการได้มาก และเพิ่มโอกาสในการอยู่รอดของกำลังพลและความสำเร็จของการปฏิบัติการ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ควรจัดให้มีการศึกษา วิชาเกี่ยวกับ แผนแบบทางยุทธการ เป็นวิชาเฉพาะในระบบการศึกษาของทหารอาชีพ (PME) โดยเฉพาะใน รร.สธ.ทอ.ยศ.ทอ.

นาวาอากาศเอก

(สุรพัฒน์ เทียมเทียบรัตน์)

นักศึกษาวิทยาลัยการทัพอากาศ รุ่นที่ ๕๕

กรกฎาคม ๒๕๖๔

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากนาวาอากาศเอก เอก ศรีลัมภ์ อาจารย์ผู้รับผิดชอบเอกสารวิจัย นาวาอากาศเอกธนศักดิ์ บุญถนอม อาจารย์ที่ปรึกษาเอกสารวิจัย และคณะอาจารย์วิทยาลัยการทัพอากาศ รวมทั้งเพื่อนนักศึกษาหลักสูตรการทัพอากาศ รุ่นที่ ๕๕ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการจัดทำเอกสารวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะกรรมการประเมินการแสดงผลงานเอกสารวิจัย ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับแก้เอกสารวิจัยฉบับนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นาวาอากาศเอกเอกประสิทธิ์ พรหมทัต นายทหารยุทธศาสตร์กองการศึกษา วิทยาลัยการทัพอากาศ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ทำให้ผู้วิจัยสามารถได้รับข้อมูล และทำการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสมความมุ่งหวังที่ได้ตั้งไว้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณกำลังใจจากครอบครัว ที่ช่วยให้การศึกษาหลักสูตรการทัพอากาศ สำเร็จได้ด้วยความเรียบร้อย

สารบัญ

	หน้า
หนังสือรับรอง	ก
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ค
คำนำ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ แผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์	๔
นิยามของแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์	๕
องค์ประกอบของแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์	๖
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์	๙
บทที่ ๓ วิธีการสำหรับทำความเข้าใจแผนแบบทางยุทธการ	๑๑
การทำความเข้าใจในผลลัพธ์สุดท้าย วัตถุประสงค์ และผลกระทบ	๑๒
การจัดผลลัพธ์สุดท้าย วัตถุประสงค์ และผลกระทบ กับจุดศูนย์ดุล	๑๕
การระบุจุดศูนย์ดุล	๑๖
การวิเคราะห์ปัจจัยวิกฤต	๑๗
การปฏิบัติการปรับเปลี่ยนจุดศูนย์ดุล	๑๙
การจัดเตรียมการปฏิบัติการ	๒๐
บทที่ ๔ แผนแบบทางยุทธการและการวิเคราะห์การตกลงใจ	๒๒
ความเชื่อมโยงระหว่างแผนแบบทางยุทธการและการวิเคราะห์การตกลงใจ	๒๒
ตารางสนับสนุนการตกลงใจ (Decision Support Matrix)	๒๔
บทที่ ๕ บทสรุป	๓๐
สรุปสภาพของปัญหา Current vs Desired Systems	๓๐
สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบกับสถานะแวดล้อมที่ต้องการ (Desired System)	๓๑
ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ปัญหา	๓๓
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๓๔

สารบัญ (ต่อ)

แนวทางพัฒนาต่อยอด	หน้า
อธิธานศัพท์	๓๕
บรรณานุกรม	๓๖
ประวัติย่อผู้วิจัย	๔๐
ภาคผนวก	๔๑
	๔๓

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง END STATE ในระดับยุทธศาสตร์ชาติ END STATE ทางทหาร และ หลักเกณฑ์การยุติการรบ	๑๔
ตารางที่ ๒	แสดงถึงวิธีการในการเตรียมข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อระบุ COGS	๑๖
ตารางที่ ๓	DECISION SUPPORT MATRIX WITH DECISION CRITERIA FOR A WARNING ORDER AND EXECUTE ORDER	๒๖
ตารางที่ ๔	CCIR'S DIRECT CORRELATION TO DECISION CRITERIA ESTABLISHED IN THE DSM	๒๘

สารบัญภาพ

	หน้า	
ภาพที่ ๑	สภาพปัจจุบัน ความเข้าใจแผนแบบยุทธการของ นทน.สธ.ทอ.	๔
ภาพที่ ๒	JOINT PUBLICATION 5-0 : ELEMENTS OF OPERATIONAL DESIGN	๖
ภาพที่ ๓	THE SEPARATION OF OPERATIONAL DESIGN AND ART IN THE JOPP	๗
ภาพที่ ๔	THE SEPARATION OF THE SEVENTEEN ELEMENTS OF OPERATIONAL DESIGN INTO DISTINCT ELEMENTS OF OPERATIONAL DESIGN AND ELEMENTS OF OPERATIONAL ART, AND THEIR RELATIONSHIP TO THE JOPP	๙
ภาพที่ ๕	สภาพ/ระบบที่ต้องการ นทน.สธ.ทอ.มีความเข้าใจแผนแบบยุทธการ	๑๑
ภาพที่ ๖	OPERATIONAL DESIGN'S COGNITIVE MAP	๑๒
ภาพที่ ๗	JOINT PUBLICATION 5-0 : CHARACTERISTICS OF A CENTER OF GRAVITY	๑๕
ภาพที่ ๘	JOINT PUBLICATION 5-0 : SYSTEMS PERSPECTIVE OF OPERATIONAL ENVIRONMENT	๑๗
ภาพที่ ๙	CRITICAL FACTOR ANALYSIS MODEL	๑๘
ภาพที่ ๑๐	TRANSFORMATION OF CENTERS OF GRAVITY AS AN OPERATION'S OBJECTIVES CHANGE	๑๙
ภาพที่ ๑๑	HOW TYPES OF OPERATIONS SHAPE AND TRANSFORM CENTERS OF GRAVITY	๒๐
ภาพที่ ๑๒	แสดงการจัดเตรียมการปฏิบัติการที่หลากหลาย THE MULTIFARIOUS NATURE OF ARRANGING OPERATIONS	๒๐
ภาพที่ ๑๓	INTEGRATION OF COMMANDER DRIVEN OPERATIONAL DESIGN WITH THE JOINT OPERATION PLANNING PROCESS	๒๓
ภาพที่ ๑๔	NATIONAL GRAPHIC SHOWING NAIS AND TAIS FOR DECISION SUPPORT TEMPLATE	๒๔

บทที่ ๑

บทนำ

จากบทเรียนของการสงครามในอดีต พิสูจน์ให้เห็นว่า ชัยชนะที่เกิดขึ้นในสนามรบนั้น มิได้มาจากการใช้กำลังทางบก กำลังทางเรือ หรือกำลังทางอากาศ เพียงอย่างเดียวเข้าทำการปฏิบัติการ ข้าศึก หากแต่ความสำเร็จในสนามรบเกิดจากการปฏิบัติการร่วมของทั้งสามเหล่าทัพ การทำงานที่ประสานสอดคล้อง และเกื้อหนุนกันในสนามรบ ส่งผลให้กำลังรบเกิดความเป็นเอกภาพ สามารถทำลายเป้าหมายและกองกำลังของข้าศึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกันให้ได้ประสิทธิผล เช่นนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากแต่ละเหล่าทัพขาดความเข้าใจในธรรมชาติของกำลัง การวางแผน การกำหนดเป้าหมายร่วม การเตรียมกำลัง การประเมินติดตามสถานการณ์ และการควบคุมบังคับบัญชา จะเห็นว่าการปฏิบัติการยุทธร่วมนั้นมีความสำคัญยิ่งสำหรับนักการทหารซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญยิ่งในการทำสงคราม

สำหรับประเทศไทย ผู้บัญชาการเหล่าทัพได้เห็นความสำคัญของการปฏิบัติการยุทธร่วม และมีนโยบายร่วมกันในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาทางทหารอาชีพ (Professional Military Education: PME) ให้มีการเพิ่มเนื้อหาวิชาการปฏิบัติการยุทธร่วม และการฝึกพร้อมเป็นภาคปฏิบัติเข้าไปในหลักสูตรด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันที่เน้นสอนให้นายทหารเป็นผู้นำระดับยุทธการ และฝ่ายเสนาธิการของเหล่าทัพต่าง ซึ่งคือ โรงเรียนเสนาธิการทหารของแต่ละเหล่าทัพ ต้องมีการปรับเนื้อหาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการปฏิบัติการยุทธร่วม ด้วยเหตุนี้ วิทยาลัยเสนาธิการทหารโดยกองบัญชาการกองทัพไทย จึงจัดให้มีการฝึกพร้อมของโรงเรียนเสนาธิการทหารทั้งสามเหล่าทัพในช่วงท้ายของหลักสูตรด้วย เพื่อให้นายทหารที่จะทำงานเป็นฝ่ายเสนาธิการร่วมกันในอนาคตได้เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติการยุทธร่วม

การฝึกพร้อม วสท.๑ และ รร.สธ.เหล่าทัพ หรือที่เรียกว่า การฝึก “ยุทธเสนา” เป็นการฝึกภาคปฏิบัติของการอำนวยการยุทธร่วมกันระหว่างกองกำลัง ทบ., ทร., ทอ.และ ศบท.บก.ทท. โดย รร.สธ.ทอ.ยศ.ทอ. ปฏิบัติเป็นศูนย์ปฏิบัติการกองทัพอากาศและเน้นให้ นทน.รร.สธ.ทอ. สามารถวางแผนทางทหารและมีทักษะในงานฝ่ายอำนวยการ นำไปสู่การจัดทำแผน/คำสั่งยุทธการของ ทอ. และการใช้กำลังของ ทอ.ตามวงรอบการปฏิบัติของ ศยอ.ศปก.ทอ.ตามวงรอบการควบคุมการบังคับบัญชา เริ่มจากการใช้ยุทธศิลป์ (Operational Art) ทำการออกแบบทางยุทธการ (Operational Design) แล้วใช้กระบวนการวางแผน (Operations Planning) พัฒนาหนทางปฏิบัติจนคัดเลือกได้แนวทางที่ดีที่สุดเพื่อจัดทำเป็นแผนและคำสั่ง อีกทั้งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) มีอะไรบ้าง และจะสามารถควบคุมปัจจัยเหล่านั้นเพื่อผลสัมฤทธิ์ใน

การศึกษาแผนแบบทางยุทธการได้อย่างไร แต่ปัจจุบันอาจารย์จากภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ไม่สามารถบรรยายได้, ความคิดที่แตกต่าง เช่น นทท.รร.สธ.ทอ. ที่สังกัดส่วนสนับสนุนมีความเข้าใจว่าความรู้ไม่จำเป็นต้องใช้เมื่อจบการศึกษาไปแล้ว การสนับสนุนจากภายนอก ยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามหากแก้ปัญหาสื่อการสอน Operational Design ที่เข้าใจง่ายและทันสมัย ตลอดจนเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับ “Operational Design” ของ รร.สธ.ทอ.ยศ.ทอ.ยังขาดความชัดเจน ไม่สมบูรณ์ แต่ รร.สธ.ทอ.มี ข้าราชการที่เรียนจบจากวิทยาลัยเสนาธิการจากประเทศชั้นนำหลายประเทศที่มีความชำนาญ, ผู้บรรยายที่มีความเชี่ยวชาญ จะมีผลทำให้ นทท.สธ.ทอ. มีความเข้าใจแผนแบบยุทธการอย่างลึกซึ้งสามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ผลการประเมินของผู้จบการศึกษาจาก รร.สธ.ทอ.ฯ พบว่า ผู้จบการศึกษาหลายคนไม่เข้าใจหลักการปฏิบัติการยุทธร่วม และไม่เข้าใจองค์ประกอบยุทธศิลป์ ซึ่งสรุปเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับหลักการวางแผนทางยุทธการ ได้ดังนี้

- ๑) ยุทธศิลป์ หมายถึงอะไร มีหลักการอย่างไร และมีองค์ประกอบอะไรบ้าง
- ๒) การทวิกำลัง (Synergy) หมายถึงอะไร และมีลักษณะการใช้อย่างไร
- ๓) การปฏิบัติพร้อมกันและความลึก (Simultaneity and Depth) คืออะไร
- ๔) การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation) คืออะไร และสามารถปฏิบัติได้อย่างไร
- ๕) ความสมดุล (Balance) ในการรบ คืออะไร มีหลักการอย่างไร
- ๖) การใช้ศักยภาพและอำนาจที่เหนือกว่า (Leverage) หมายถึงอะไร และมีหลักการ
ใช้อย่างไร
- ๗) การใช้โอกาสและจังหวะ (Timing and Tempo) คืออะไร และทำอย่างไรจึงจะ
ได้เปรียบคู่ต่อสู้
- ๘) การเข้าถึงและการเข้าปฏิบัติการ (Operation Reach and Approach) หมายถึง
อะไร
- ๙) การเข้าปฏิบัติการ (Operation Reach) คืออะไร
- ๑๐) กำลังและพันธกิจ (Forces and Functions) หมายถึงอะไร มีหลักการอย่างไร
- ๑๑) การจัดเตรียมการปฏิบัติการ (Arranging Operations) ต้องปฏิบัติอย่างไร
- ๑๒) การปฏิบัติการโดยตรงและการปฏิบัติการโดยอ้อม (Direct Versus Indirect) ทำ
อย่างไร
- ๑๓) จุดแตกหัก (Decisive Points) คืออะไร หาได้อย่างไร
- ๑๔) การพลิกผัน (Culmination) คืออะไร และมีผลอย่างไรกับการวางแผนการรบ
- ๑๕) การยุติการรบ (Termination) มีกี่ลักษณะ อะไรบ้าง

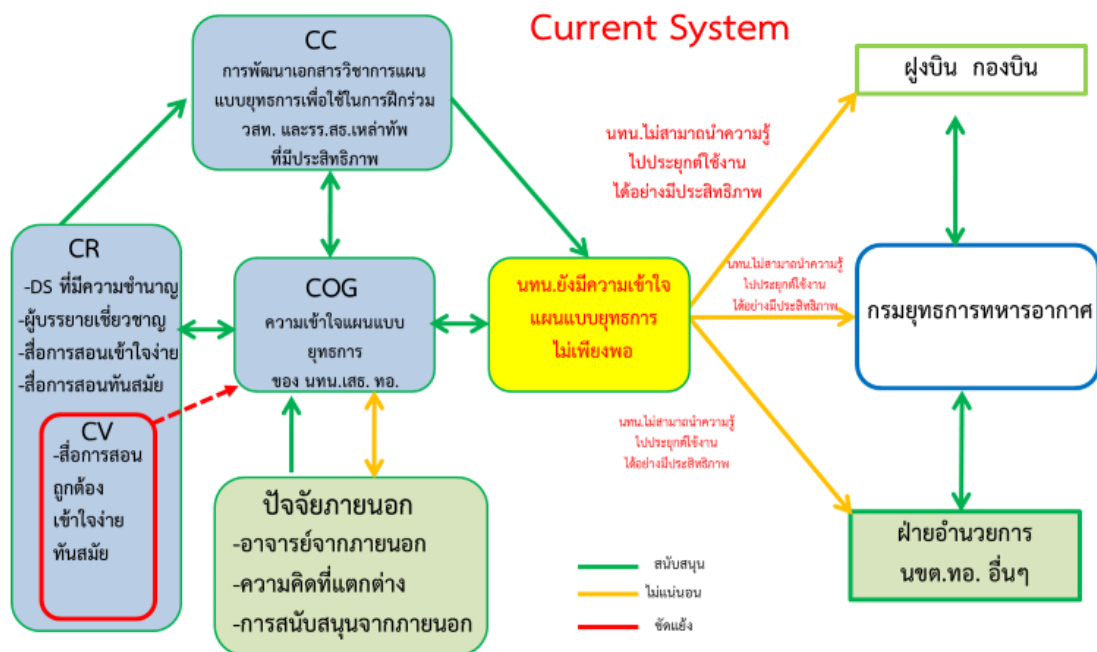
จากตัวอย่างคำถามดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษายังไม่เข้าใจความหมาย และขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับยุทธศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางยุทธการ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของปัญหาความไม่เข้าใจการแผนแบบยุทธการ ของนายทหาร

นักเรียนเสนาธิการทหารอากาศ จึงกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว และแบ่งวัตถุประสงค์ออกเป็นสามประเด็นหลัก คือ ๑. เพื่อศึกษาความเข้าใจแผนแบบยุทธการของ นทน.สร.ทอ.ในปัจจุบัน (Current System) ๒. เพื่อศึกษาสภาพ/ระบบที่ต้องการของ นทน.สร.ทอ.มีความเข้าใจแผนแบบยุทธการและวิธีการสำหรับทำความเข้าใจแผนแบบทางยุทธการ (Desired System) และ ๓. เพื่อกำหนดแนวทางการทำให้ นทน.สร.ทอ.มีความเข้าใจแผนแบบยุทธการอย่างลึกซึ้งสามารถนำไปใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ (Operational Approach) โดยมีขอบเขตการวิจัย คือ จะศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจการแผนแบบทางยุทธการของ นทน.ร.สร.ทอ.๗ เท่านั้น และใช้หนังสือ “Operation Design” ของ Air Command and Staff College สหรัฐอเมริกา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น กรรณวิธีการวางแผนยุทธการร่วม (JOPP) กระบวนการแสวงข้อตกลงใจทางทหารหลายชาติ (MDMP-M) เป็นเอกสารอ้างอิงหลักในการทำวิจัย ส่วนกรอบแนวคิดในการวิจัย คือ การวิจัยนี้เป็นระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้ Dr Strange Model ทำการวิเคราะห์ COG-CC-CR-CV และความเข้าใจแผนแบบยุทธการของ นทน.สร.ทอ. และความเข้าใจในองค์ประกอบของ Operation Art and Design : ยุทธศิลป์, Current System : สภาพปัจจุบัน, Desired System : สภาพ/ระบบที่ต้องการ และ Operational Approach : แนวทางการปฏิบัติการยุทธ ของ นทน.ร.สร.ทอ.๗

บทที่ ๒

แผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์

สภาพปัจจุบัน นทน.รร.สธ.ทอ.ยศ.ทอ.ยังมีความเข้าใจแผนแบบยุทธการไม่เพียงพอ เมื่อจบการศึกษาจาก รร.สธ.ทอ.ยศ.ทอ.ไปแล้ว ยังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกปฏิบัติงานด้านยุทธการไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและนทน.รร.สธ.ทอ.ฯ ยังขาดสื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง และทันสมัย อีกทั้งผู้บรรยายจากภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถมาบรรยายได้ รวมถึง นทน.รร.สธ.ทอ.ฯ ที่สังกัดส่วนสนับสนุนมีความเข้าใจว่าความรู้นี้ไม่จำเป็นต้องใช้เมื่อจบการศึกษาจาก รร.สธ.ทอ.ฯ ไปแล้ว



ภาพที่ ๑ สภาพปัจจุบัน ความเข้าใจแผนแบบยุทธการของ นทน.สธ.ทอ.

ที่มา : ผู้วิจัย

- การใช้กำลังทางทหารที่เข้าทำการรบในสงครามตามรูปแบบสมัยใหม่นั้น จะเป็นการผสมผสานการปฏิบัติของกำลังทัพตั้งแต่สองเหล่าขึ้นไป
- การฝึกร่วม วสท.และ รร.สธ.เหล่าทัพ เป็นการฝึกการปฏิบัติการอำนวยการยุทธร่วมระหว่างกองกำลัง ทอ. และ ศบท.บก.ทท.
- การสนับสนุนการฝึกจากหน่วยงานนอก รร.สธ.ทอ.ฯ ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร

๑. นิยามของแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์

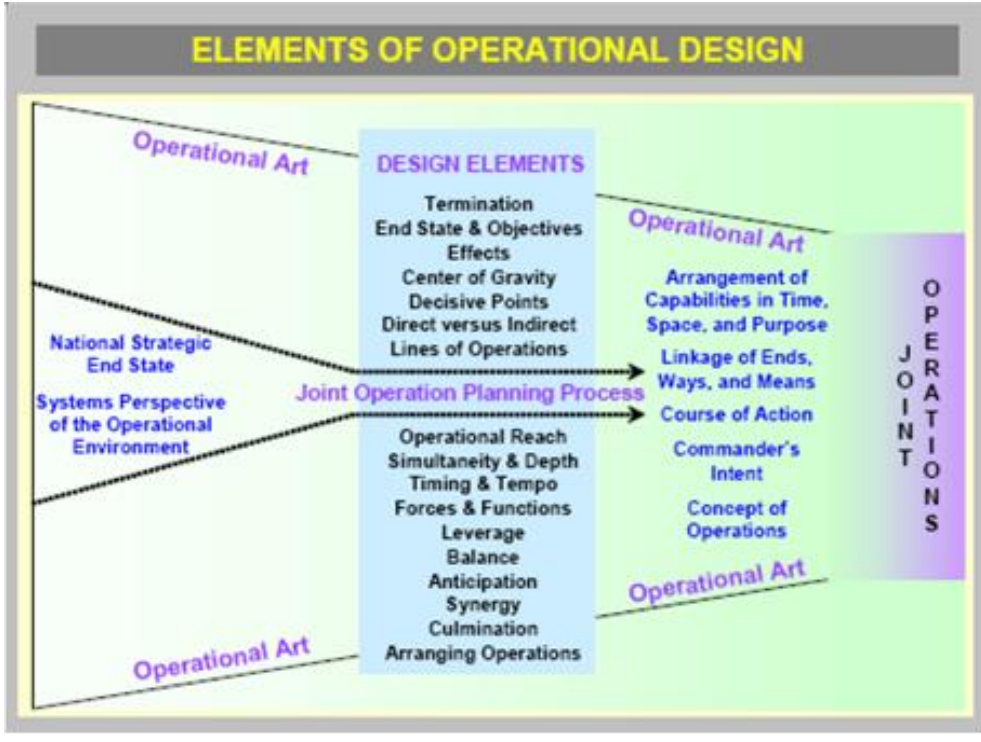
เมื่อริเริ่มกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม (Joint Operation Planning Process : JOPP) ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม (JFC) และฝ่ายเสนาธิการจำเป็นต้องรู้ถึงความแตกต่างพื้นฐานระหว่างแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) และยุทธศิลป์ (Operation Art) ต้องเข้าใจคุณค่าของการพิจารณาแผนแบบทางยุทธการก่อนที่จะนำวิสัยทัศน์ (Vision) ซึ่งได้จากยุทธศิลป์มาสนธิเข้าด้วยกัน การวางแผนและการวางกรอบของปัญหา (Problem Framing) ที่ได้ผลดีขึ้นอยู่กับ การวิเคราะห์ภารกิจ (mission analysis) ที่ไม่ลำเอียง ซึ่งได้พินิจพิจารณาองค์ประกอบเฉพาะอื่น ๆ (Specific Elements) ของแผนแบบทางยุทธการและนำมาตั้งเป็นพื้นฐานของความคิดสำหรับสนธิความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative) ที่ได้จากยุทธศิลป์ การผสมผสานระหว่างแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์ก่อนกำหนดเวลาอันควรมีอิทธิพลอย่างมากต่อกรรมวิธีการวางแผน (Planning Process) ด้วยการจูงใจจากหนทางปฏิบัติ (Course of Action : COA) และยุทธวิธีที่อาจไม่ใช่หนทางที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

มีสองเหตุผลหลักคือเหตุผลแรก ถึงแม้ว่าแผนแบบทางยุทธการเป็นความรู้ขั้นต้นซึ่งอยู่บนพื้นฐานประสบการณ์และการตัดสินใจ แต่มีการกำหนดองค์ประกอบโครงสร้างที่แน่นอน เหตุผลที่สอง หลักนิยมนร่วมไม่ได้จำแนกความแตกต่างระหว่างแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์ไว้อย่างชัดเจน ในปี ค.ศ.๑๙๙๕ Joint Publication 3-0 (หลักนิยมนร่วมสำหรับปฏิบัติการร่วม) ได้เสนอ ๑๔ มุมมองของยุทธศิลป์ มุมมองเหล่านี้ค่อยๆ พัฒนาเป็น ๑๗ องค์ประกอบ (Elements) ของแผนแบบทางยุทธการที่อยู่ในหลักนิยมนร่วม ดังนั้นแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์เป็นสิ่งที่ผสมผสานอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ ดังปรากฏใน Joint Publication 3-0 และ 5-0 ดังนี้

แผนแบบทางยุทธการ คือแนวความคิดและการสร้างกรอบงานซึ่งเป็นรากฐานให้กับแผนการยุทธการร่วมและการปฏิบัติที่ตามมา ซึ่งในขณะที่ยุทธศิลป์หมายถึงการแสดงให้เห็นซึ่งวิสัยทัศน์และความคิดสร้างสรรค์ แผนแบบทางยุทธการคือขั้นตอนการปฏิบัติจริงของกระบวนการสร้างสรรค์

ยุทธศิลป์ คือการใช้จินตนาการสร้างสรรค์ของผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการโดยการนำทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ มาใช้เพื่อออกแบบยุทธศาสตร์ แผนการทัพและแผนยุทธการหลัก การจัดและใช้กำลังทางทหาร ยุทธศิลป์สนธิอยู่ในทุกระดับของสงครามทั้งในผลลัพธ์สุดท้าย (Ends) หนทางปฏิบัติ (Ways) และเครื่องมือ (Means) ซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิดที่ทำให้ผู้บังคับบัญชามองเห็นภาพว่าจะใช้กำลังทางทหารอย่างไรให้เต็มประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุภารกิจ

๒. องค์ประกอบของแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์



ภาพที่ ๒ Joint Publication 5-0 : Elements of Operational Design

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 7

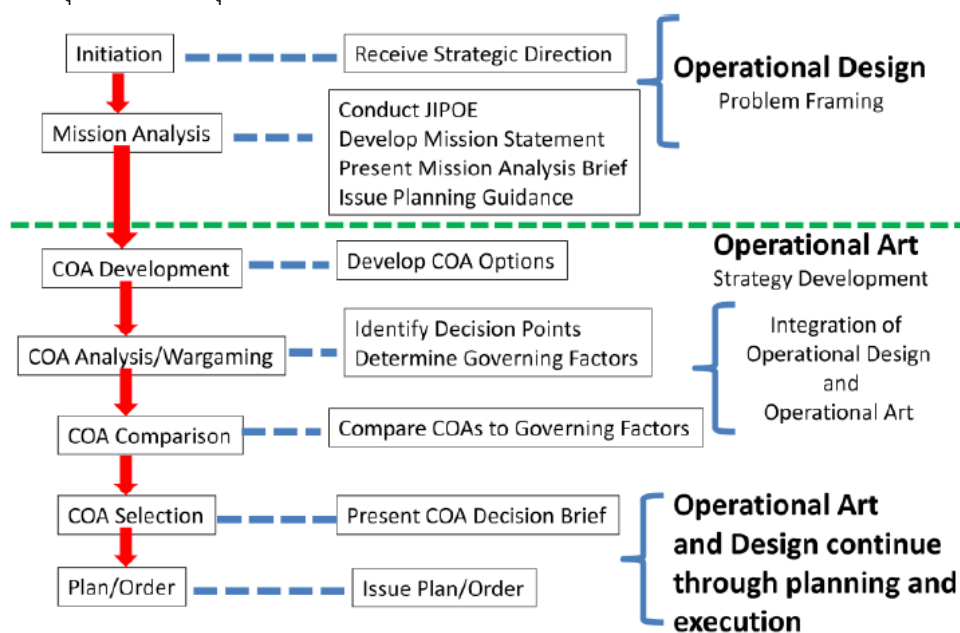
คำอธิบายข้างต้นได้นำเสนอแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์แยกออกจากกัน แต่มีหน้าที่เกี่ยวเนื่องกันอยู่ อย่างไรก็ตามหลักนิยามปัจจุบันไม่ได้ให้คำอธิบายอย่างชัดเจนว่าองค์ประกอบใดเกี่ยวข้องกับแผนแบบ (Design) องค์ประกอบใดเกี่ยวข้องกับศิลป์ (Art) จากคำนิยามข้างต้น องค์ประกอบต่างๆ ของแผนแบบทางยุทธการจะช่วยผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการสร้างกรอบในการวางแผนและองค์ประกอบต่างๆ ของยุทธศิลป์จะนำมาสนับสนุนในการพัฒนายุทธวิธีระหว่างขั้นตอนการพัฒนาหนทางปฏิบัติของกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม ดังแสดงในภาพที่ ๒

เหตุที่ต้องแยกหลักการทั้งสองออกจากกัน เนื่องมาจากหน้าที่หลักประการแรกของแผนแบบทางยุทธการกล่าวคือการวางกรอบของปัญหา การแยกแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์ออกจากกันทำให้ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการสามารถวางขอบข่ายกรอบของปัญหาได้โดยไม่มีอคติใดๆ ในระหว่างการเริ่มต้นและการวิเคราะห์ภารกิจของกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม

การนำหลักยุทธศิลป์ เช่น การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation), การใช้ศักยภาพหรืออำนาจที่เหนือกว่า (Leverage) และความสมดุล (Balance) มาใช้ก่อนในขั้นตอนการวิเคราะห์ภารกิจ อาจเป็นการทำให้เกิดการเบี่ยงเบนประเด็นจากการวางกรอบของปัญหาไปเป็นการพัฒนาวิธีการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะกำหนดเนื้อหาของปัญหาได้ ซึ่งจะเป็นการค้ำกับค่านิยมของแผนแบบทางยุทธการ และยุทธศิลป์ที่อธิบายว่ายุทธศิลป์คือการแสดงวิสัยทัศน์ให้เห็นอย่างชัดเจน

การแยกแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์ออกจากกันช่วยลดแนวโน้มที่จะใช้อคติในขั้นตอนการวิเคราะห์ภารกิจของกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม ซึ่งวิธีการนี้จะพัฒนาไปสู่หนทางปฏิบัติอย่างปราศจากอคติและเมื่อมีการวางกรอบปัญหาได้แล้ว ผู้วางแผนสามารถใช้ยุทธศาสตร์เพื่อสนธิยุทธศิลป์เข้าไปในขั้นตอนการพัฒนาหนทางปฏิบัติ, ขั้นตอนการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติและขั้นตอนการเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ ต่อไป

Joint Publication 1-02 (พจนานุกรมทหารของกระทรวงกลาโหม) ได้อธิบายถึงยุทธศาสตร์ว่า คือความคิดอันรอบคอบหรือเป็นชุดของความคิดซึ่งใช้เครื่องมือต่างๆ ของกำลังอำนาจแห่งชาติในแนวทางบูรณาการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในสนามรบ ในระดับชาติหรือในระดับนานาชาติ ยุทธศาสตร์เป็นกลไกสำคัญในการสนธิแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์ โดยเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ภาพที่ ๓ แสดงให้เห็นถึงวิธีการสนธิแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์เข้าไปในกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม โดยใช้แผนแบบทางยุทธการในการวางกรอบของปัญหาในสภาวะแวดล้อมที่ปราศจากอคติในขั้นตอนการริเริ่ม (Initiation) และการวิเคราะห์ภารกิจของกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม โดยเมื่อได้ทำการวางกรอบปัญหาแล้วผู้บัญชาการกำลังรบร่วมสามารถนำยุทธศิลป์สนธิเข้าไปในโครงสร้างการวางกรอบปัญหาที่สร้างโดยองค์ประกอบของแผนแบบทางยุทธการ (Elements of Operational Design) สิ่งที่ทำหายในหลักนิยมร่วมปัจจุบันก็คือการกำหนดว่าองค์ประกอบใดของแผนแบบทางยุทธการสนับสนุนการวางกรอบปัญหา และองค์ประกอบใดสนับสนุนการพัฒนายุทธวิธี

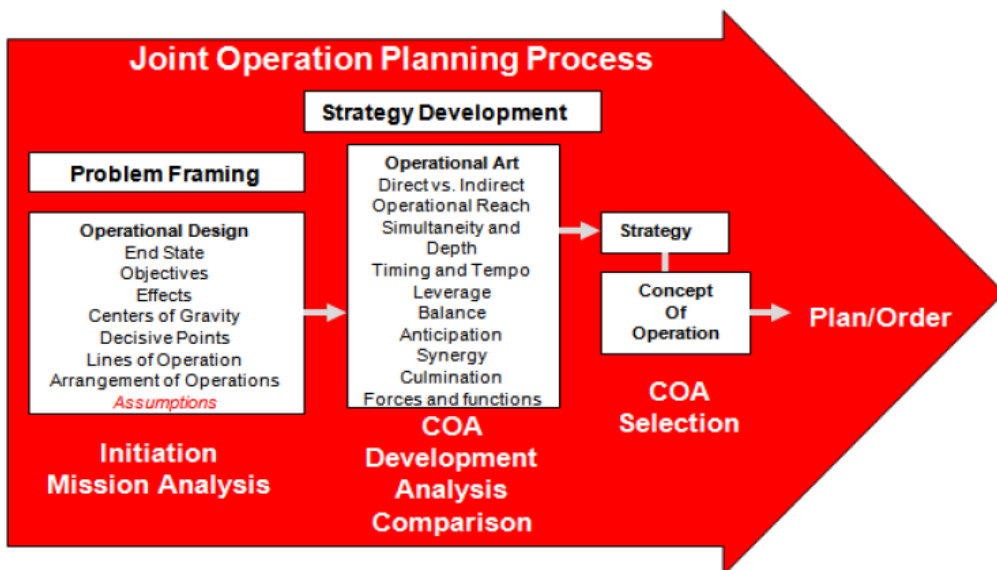


ภาพที่ ๓ The Separation of Operational Design and Art in the JOPP

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 9

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งสิบเจ็ดของแผนแบบทางยุทธการมีแปดองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันที่ให้การอบความคิดพื้นฐานสำหรับการวางกรอบปัญหา องค์ประกอบนี้ได้แก่ ผลลัพธ์สุดท้าย (End State), หลักดำรงความมุ่งหมาย (Objective), ผลกระทบ (Effect), จุดศูนย์ถ่วง (Center of Gravity : COG), จุดแตกหัก (Decisive Points), เส้นหลักการปฏิบัติการ (Line of Operation : LOO), การจัดเตรียมการปฏิบัติการยุทธ (Arrangement of Operation) และสมมุติฐาน (Assumption) ซึ่งใน Joint Publication ไม่ได้รวมสมมุติฐานเข้าไว้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของแผนแบบทางยุทธการด้วย แต่ในการวิเคราะห์ที่นี้จะขอรวมสมมุติฐานไว้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของแผนแบบทางยุทธการ เนื่องจากสมมุติฐานถือเป็นกรอบหลักสำหรับแผนต่างๆ และเป็นเหตุผลขั้นต้นในการล้มเหลวของแผน นอกจากนี้สมมุติฐานยังช่วยวางกรอบของแผนในสิ่งที่จะกระทำและจะไม่กระทำรวมถึงแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงและระบุแผนเผชิญเหตุ (Branch) และแผนลำดับขั้นตอน (Sequel) เพื่อทำให้ความเสี่ยงลดน้อยลง

ตรงกันข้ามกับองค์ประกอบแผนแบบทางยุทธการ องค์ประกอบยุทธศิลป์มุ่งเน้นไปที่การพัฒนายุทธศาสตร์มากกว่า ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนแบบทางยุทธการในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาหนทางปฏิบัติของกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยผู้บัญชาการกำลังรบร่วมในการกำหนดยุทธศาสตร์ขั้นต้นและวางแนวทางให้ฝ่ายเสนาธิการสำหรับพัฒนาหนทางปฏิบัติในระหว่างกระบวนการวางแผนยุทธการร่วม หลักดังกล่าวประกอบด้วย เช่น การปฏิบัติการโดยตรงและโดยอ้อม (Direct versus Indirect), การเข้าสู่การปฏิบัติการ (Operational Reach), การปฏิบัติพร้อมกันและความลึก (Simultaneity and Depth), เวลาและจังหวะ (Timing and Tempo), การใช้ศักยภาพหรืออำนาจที่เหนือกว่า (Leverage), ความสมดุล (Balance), การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation), การประสานพลัง (Synergy), จุดพลิกผัน (Culmination), การทำลายกำลังและพันธกิจของข้าศึก (Force and Functions)



ภาพที่ ๔ The Separation of the Seventeen Elements of Operational Design into Distinct Elements of Operational Design and Elements of Operational Art, and their Relationship to the JOPP

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 10

ภาพที่ ๔ แสดงให้เห็นถึงการสนธิของแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) และยุทธศิลป์ (operation art) เข้าไปในกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม โดยแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบหลักในการกำหนดกรอบปัญหาและการพัฒนายุทธศาสตร์ (Strategy Development)

๓. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแผนแบบทางยุทธการและยุทธศิลป์

จากการเปรียบเทียบระหว่างองค์ประกอบ (Elements) ๑๗ อย่างของแผนแบบทางยุทธการกับองค์ประกอบ ๑๔ อย่างของยุทธศิลป์จะเห็นได้ว่า มีองค์ประกอบของแผนแบบทางยุทธการ ๑๔ อย่างที่เหมือนกับองค์ประกอบของยุทธศิลป์ องค์ประกอบของแผนแบบทางยุทธการที่แตกต่างจากองค์ประกอบของยุทธศิลป์ คือผลลัพธ์สุดท้ายและวัตถุประสงค์ (End State & Objectives) ผลกระทบ (Effects) และเส้นหลักการปฏิบัติการ (Line of Operations) จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบสามอย่างที่เพิ่มเข้ามานี้เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการวางขอบข่ายกรอบของปัญหา

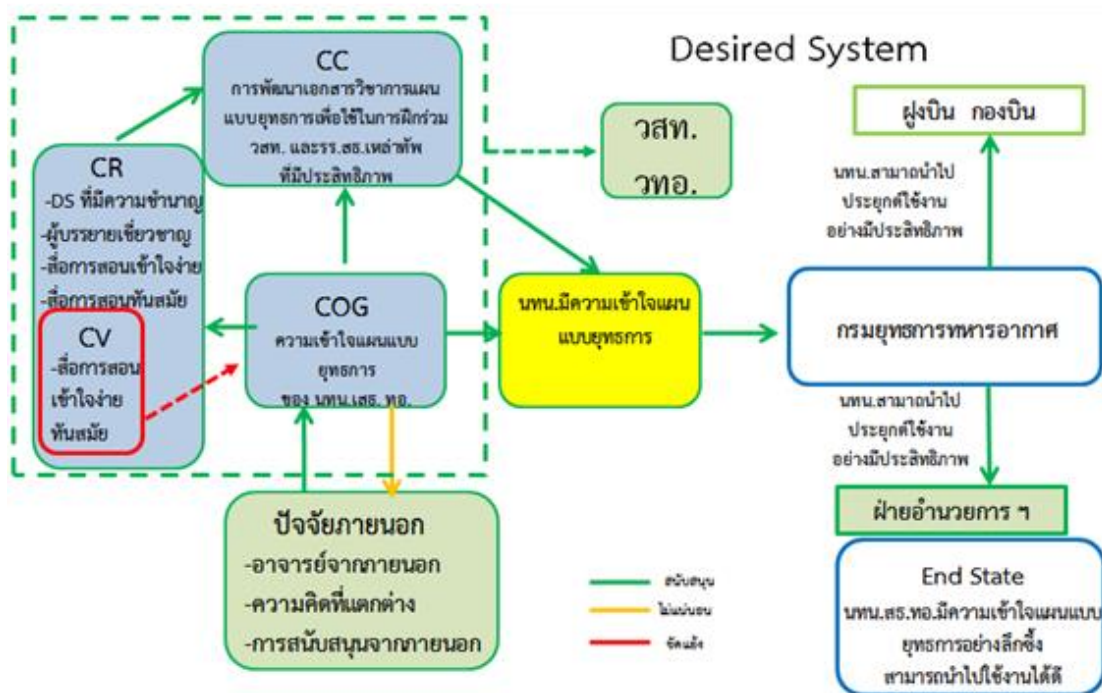
ทั้งนี้ดูเหมือนว่ายุทธศิลป์อยู่ภายใต้แผนแบบทางยุทธการ แต่แท้ที่จริงแล้วแผนแบบทางยุทธการอยู่ภายใต้ยุทธศิลป์ แหล่งกำเนิดของยุทธศิลป์ได้รับจากทิศทางของยุทธศาสตร์ในระดับชาติ ในขณะที่แผนแบบทางยุทธการสนับสนุนยุทธศิลป์โดยการสร้างโครงสร้างสำหรับการวางขอบข่ายกรอบของปัญหา นอกจากนี้แผนแบบทางยุทธการยังช่วยยุทธศิลป์ในการทำให้เห็นภาพความเชื่อมโยง

ของปฏิบัติการต่างๆ ไปสู่ยั้งวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ในระดับชาติ สิ่งที่ได้จากกระบวนการนี้คือ
ยุทธศาสตร์ซึ่งให้แนวทางในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ

บทที่ ๓

วิธีการสำหรับทำความเข้าใจแผนแบบทางยุทธการ

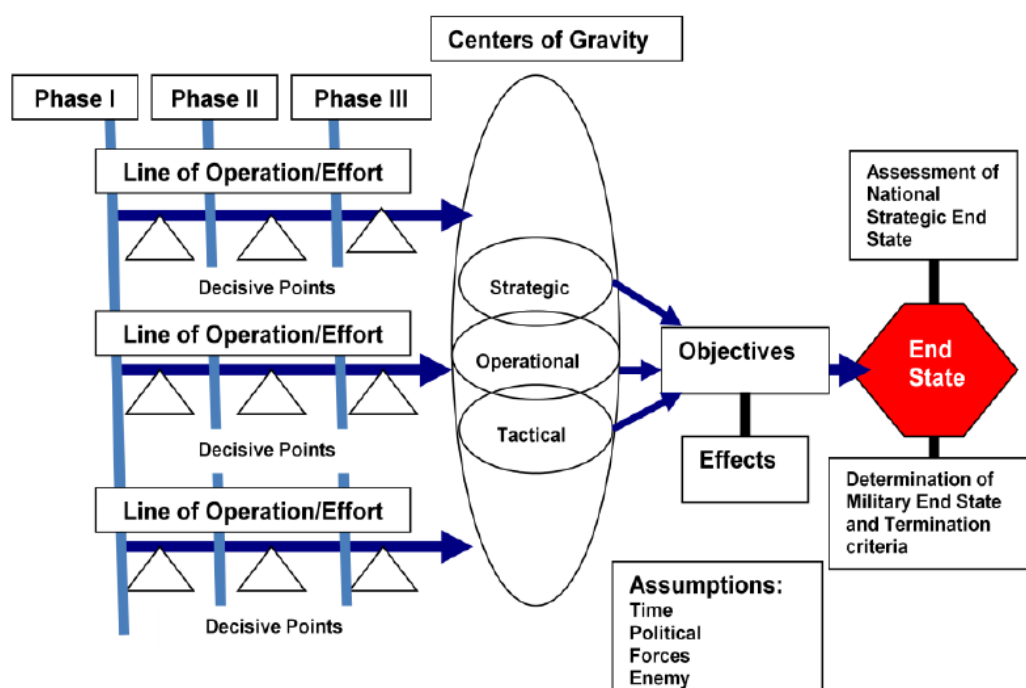
สภาพ/ระบบที่ต้องการ นทน.สธ.ทอ.ฯ มีความเข้าใจแผนแบบยุทธการอย่างลึกซึ้งซึ่งเมื่อจบการศึกษาไปแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ



ภาพที่ ๕ สภาพ/ระบบที่ต้องการ นทน.สธ.ทอ.มีความเข้าใจแผนแบบยุทธการ
ที่มา : ผู้วิจัย

วิธีการอยู่จำนวนหนึ่งในการอธิบายว่าแผนแบบทางยุทธการสำหรับแผนการทัพสร้างอย่างไร แต่ละวิธีแตกต่างกันในเรื่องความซับซ้อนและจุดสนใจ ตัวอย่างเช่นปฏิบัติการบนพื้นฐานของผลกระทบ (Effects Based Approach to Operations) แผนแบบทางยุทธการแบบเป็นระบบ (Systemic Operational Design) และแบบผสมหลายวิธีเข้าด้วยกัน (Fusion Models) วิธีการที่จะนำมาอธิบายในการวิเคราะห์ในที่นี้อยู่บนพื้นฐานขององค์ประกอบแผนแบบ (Design Elements) ที่สัมพันธ์กันแปดอย่าง ทั้งนี้พึงเน้นย้ำว่าแผนแบบทางยุทธการเป็นกระบวนการที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องในแต่ละปฏิบัติการที่ต่างกัน จะมีผลกระทบที่ต่างกันต่อการที่ผู้บัญชาการกำลังรวบรวมและฝ่ายเสนาธิการพัฒนาแผนแบบทางยุทธการเพื่อวางกรอบปัญหาและช่วยในการตกลงใจ

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของแผนแบบทางยุทธการคือ แผนภาพกระบวนการคิดจะทำให้ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการสามารถมองเห็นภาพรวมของทั้งการปฏิบัติการและเห็นความเชื่อมโยงกันระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategic End State), ความมุ่งหมายทางการทหาร (Military Objectives), ผลกระทบ (Effect), จุดศูนย์ดุล, จุดแตกหัก และเส้นหลักการปฏิบัติการ (LOO) ซึ่งแผนภาพดังกล่าวจะทำให้ผู้วางแผนสามารถตรวจสอบความเชื่อมโยงกันในแต่ละส่วนเพื่อให้แน่ใจว่าได้เลือกจัดการในสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์ชาติ



ภาพที่ ๖ Operational Design's Cognitive Map

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 12

๑. การทำความเข้าใจในผลลัพธ์สุดท้าย (End state), วัตถุประสงค์ (Objective) และผลกระทบ (Effect)

จุดกำเนิดของการพัฒนาแผนแบบทางยุทธการคือการวิเคราะห์แนวทางยุทธศาสตร์และความเข้าใจใน End State ของยุทธศาสตร์ชาติโดย Joint Publication 1-02 ได้ให้ความหมาย End State ไว้ว่าเป็นสถานะแวดล้อมต่างๆ ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นตัวกำหนดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้บังคับบัญชา การใช้เครื่องมืออำนาจทางการทหารจะต้องเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่าง end state ของยุทธศาสตร์ชาติกับ End State ทางทหารใน End State ของ

ยุทธศาสตร์ชาติได้บรรยายถึงนโยบายของรัฐบาล ข้อมูลข่าวสาร เศรษฐกิจ และวิสัยทัศน์ทางการทหารในภูมิภาคหรือในสนามรบเมื่อปฏิบัติการสิ้นสุด ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวจะถูกนำมาใช้เป็นรากฐานในการกำหนด End State ทางทหาร และหลักเกณฑ์ในการยุติการปฏิบัติการทางทหาร อย่างไรก็ตาม แนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์อาจมีที่มาซึ่งซับซ้อนและหลากหลายเปลี่ยนแปลงได้ แต่โดยมากมักมีที่มาจากแนวนโยบายต่างๆ เช่น ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ, ยุทธศาสตร์กลาโหม (National Defense Strategy), ยุทธศาสตร์ทางทหาร, แนวทางการใช้กำลัง (Guidance for Employment of Force) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๕ ประการ คือ

- ๑) ปกป้องมาตุภูมิ
- ๒) เอาชนะสงครามที่ยืดเยื้อ
- ๓) สร้างเสริมความมั่นคง
- ๔) ยับยั้งความขัดแย้ง
- ๕) เอาชนะสงครามของชาติ

นอกจากนี้แนวยุทธศาสตร์อาจมีที่มาจากหน่วยงานต่างๆ หรือคำสั่งจากองค์การระหว่างประเทศ เช่น คำสั่งจากคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติเป็นต้น ในขั้นตอนการวางแผนนั้น ผู้วางแผนทางการทหารต้องทำให้วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติที่ยังมีความคลุมเครือให้กระจ่างขึ้น และเข้าใจความหมายที่แท้จริงของวัตถุประสงค์นั้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการกำหนด End State ที่ต้องการต่อไป ผู้วางแผนจะต้องประเมินความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธีอีกทั้งเข้าใจในวัตถุประสงค์เหล่านี้อย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์กำหนดไว้ว่า “ให้ลดอาวุธทำลายล้างสูง” ซึ่งหมายถึงให้เรลดอาวุธทำลายล้างสูงโดยเป็นจำนวนร้อยละ หรือให้ทำลายขีดความสามารถในการผลิตและการใช้อาวุธของข้าศึก ผลจากการไม่เข้าใจ End State ในระดับยุทธศาสตร์มีผลกระทบอย่างมาก เพราะว่ามันเชื่อมต่อไปยัง End State ทางทหาร และวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง Military End State คือ สภาวะแวดล้อมต่างๆ ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นตัวกำหนดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทางการทหาร ซึ่งปกติจะเป็นจุดที่รัฐบาลไม่ต้องการใช้กำลังอำนาจทางการทหารเป็นเครื่องมือหลักในการบรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติอื่นๆ ที่เหลือแม้ว่าการยุติการปฏิบัติการทางการทหารจะเป็นการตกลงใจทางการเมือง แต่การวางแผนที่มีประสิทธิภาพย่อมต้องอาศัยวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับ Military End State และหลักเกณฑ์การยุติการรบที่เกี่ยวข้อง การรู้ว่าเมื่อไรจะยุติปฏิบัติการทางทหารและจะรักษาความได้เปรียบเอาไว้ได้อย่างไรเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการบรรลุ End State ในระดับยุทธศาสตร์ชาติ เงื่อนไขจาก Military End State และ End State ในระดับยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการพัฒนาหลักเกณฑ์การยุติการรบจะต้องแล้วเสร็จก่อนมีการปฏิบัติการทางทหาร ในการกำหนดหลักเกณฑ์ยุติการรบผู้วางแผนต้องพิจารณาถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการมากมายรวมถึงคาดการณ์ถึงการปฏิบัติการหลังยุติความขัดแย้ง

ตารางที่ ๑ แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง End State ในระดับยุทธศาสตร์ชาติ End State ทางทหาร และ หลักเกณฑ์การยุติการรบ

National Strategic End State	Military End State	Termination Criteria
International peace and security in the Zoran Sea region restored with full implementation of all UNSC Resolutions and the sovereignty and territorial integrity of Auriga preserved	<ul style="list-style-type: none"> - Peace and security of Auriga restored - UNSCR 1783 implemented restoring a secure environment for the provision of humanitarian assistance - Regional peace and security no longer threatened by armed conflict - WMD threat eliminated 	<ul style="list-style-type: none"> - Pre-conflict sovereignty and borders of Auriga in tact - The flow of humanitarian aid into and evacuation out of Auriga uninterrupted by armed attacks - Vulpecula no longer able to mount offensive operations - Vulpecula's WMD employment, production, and storage capabilities eliminated

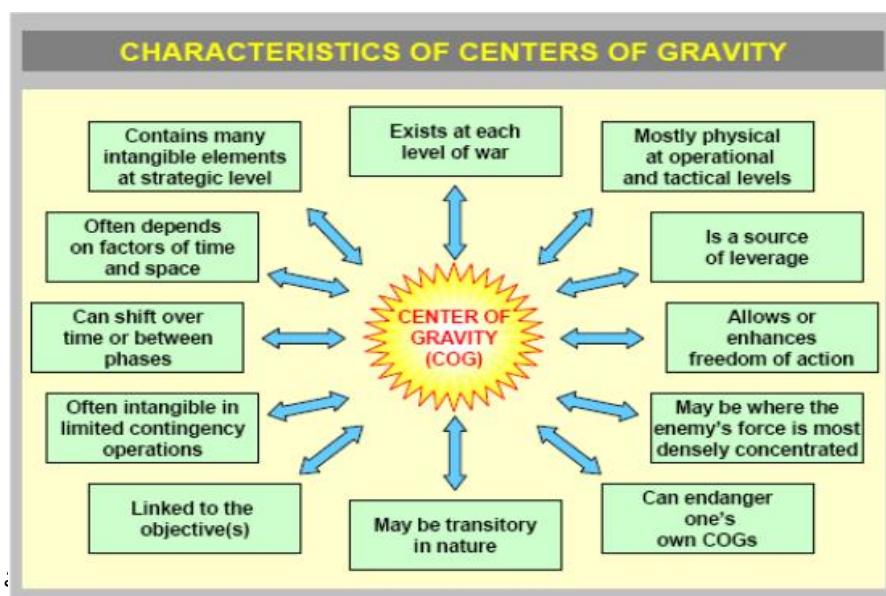
ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 16

การวิเคราะห์ End State ในระดับยุทธศาสตร์ชาติ End State ทางทหารและ หลักเกณฑ์การยุติการรบ ประกอบกับการประเมินสภาพแวดล้อมการปฏิบัติการ ทำให้ได้พื้นฐานข้อมูลในการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) วัตถุประสงค์นั้นกำหนดไว้อย่างชัดเจนและมี เป้าประสงค์ที่บรรลุได้จริง ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการทำวัตถุประสงค์ให้กระจ่าง โดยการพัฒนายุทธศาสตร์ที่สามารถชี้วัดได้ กำหนดผลกระทบที่ต้องการและมีดัชนีสำหรับการ

ประเมินผลลัพธ์ ซึ่งผลกระทบแบ่งออกเป็นสองอย่างคือผลกระทบที่น่าพอใจซึ่งหมายถึงปัจจัยแวดล้อมที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และผลกระทบที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งบอกถึงปัจจัยแวดล้อมที่ควรหลีกเลี่ยงและจะเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งผลกระทบมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสถานะแวดล้อมการปฏิบัติการและการใช้องค์ประกอบต่างๆ ของแผนแบบทางยุทธการ โดยเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักรู้ถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างวัตถุประสงค์ (Objectives) และผลกระทบ (Effects)

๒. การจัด ผลลัพธ์สุดท้าย วัตถุประสงค์ และผลกระทบ กับจุดศูนย์ถ่วง

ผลลัพธ์สุดท้าย (End State) ในระดับยุทธการ วัตถุประสงค์ และผลกระทบ ต้องนำมาประกอบเข้ากับการวิเคราะห์จุดศูนย์ถ่วงของฝ่ายศัตรูและฝ่ายเรา หลักนิยมนำมาให้ได้ให้นิยามจุดศูนย์ถ่วงไว้ว่าเป็นแหล่งรวมพลังที่ให้ความแข็งแกร่งทางด้านจิตใจหรือร่างกาย เสรีในการปฏิบัติหรือความต้องการที่จะต่อสู้ เคลลาเซวิทซ์กล่าวไว้ว่า COG คือ แหล่งรวมพลังอำนาจทั้งหมดซึ่งจากมุมมองนี้ถ้า COG ถูกทำลายไประบบทั้งหมดก็พังทลายไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามไม่ใช่เรื่องง่ายเนื่องจาก COG จะถูกปกป้องจากฝ่ายตรงข้ามเสมอ การระบุ COG ในระดับสงครามทั้งสามระดับทำให้เข้าใจชัดเจนในลำดับความเร่งด่วนและขอบเขตความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงการปฏิบัติทั้งในสามระดับของสงคราม COG ในระดับยุทธศาสตร์กำหนดแนวทางการปฏิบัติในระดับยุทธการและเช่นเดียวกัน COG ในระดับยุทธการกำหนดแนวทางการปฏิบัติในระดับยุทธวิธี ซึ่งการประเมินลักษณะของ COG นั้นจะโยง End State วัตถุประสงค์ (Objectives) และผลกระทบ (Effects) ให้เห็นยุทธศาสตร์ที่วางไว้ว่าจะทำให้ฝ่ายแพ้ ทำลาย ทำให้หมดสภาพหรือปกป้อง COG นั้น



ภาพที่ ๗ Joint Publication 5-0 : Characteristics of a Center of Gravity
 ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through
 Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff
 College, 2018, Page 20

๓. การระบุจุดศูนย์กลาง

การระบุถึง COG ขั้นตอนวิเคราะห์ที่สำคัญสามขั้นตอนคือขั้นตอนแรกระบุถึง COG ที่มีอยู่ในแต่ละระดับของสงคราม ขั้นตอนที่สองคือการวิเคราะห์ปัจจัยวิกฤต (Critical Factor) ของ COG แต่ละด้านเพื่อระบุถึงจุดแตกหักและเส้นหลักการปฏิบัติการและขั้นตอนสุดท้ายคือการวิเคราะห์ว่าการปฏิบัติการนั้นจะปรับและเปลี่ยนแปลง COG อย่างไร (How operations may shape and transform centers of gravity) การระบุ COG เป็นขั้นตอนหลักที่ตกลงไปไม่ได้กล่าวถึงในหลักนิยม หลักนิยมปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ปัจจัยวิกฤตโดยไม่สนใจว่าตัว COG นั้นมีการระบุอย่างไร สิ่งที่น่าอันตรายจากวิธีการแบบนี้คือการจัดวาง End State วัตถุประสงค์ (Objectives) และผลกระทบ (Effects) เข้ากับ COG ที่ผิด อย่างน้อยผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการควรพิจารณาทั้งศัตรูและฝ่ายเราถึง ผลประโยชน์และเจตนารมณ์ รวมถึงระบบที่สนับสนุนในการปฏิบัติการจุดอ่อน จุดแข็งและหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้

ตารางที่ ๒ แสดงถึงวิธีการในการเตรียมข้อมูลและวิเคราะห์เพื่อระบุ COGs

Actor	Objective	Systems Analysis	Strengths	Weaknesses	Courses of Action
		Political			
		Military			
		Economic			
		Social			
		Infrastructure			
		Information			

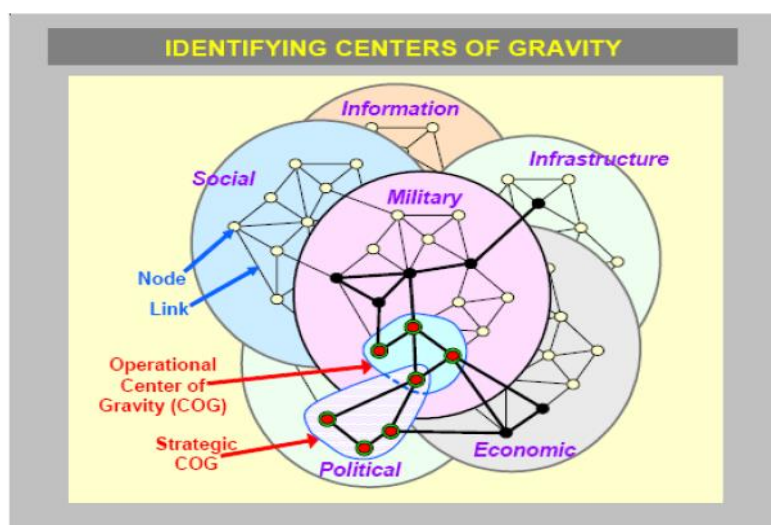
ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through
 Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff
 College, 2018, Page 21.

เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเน้นย้ำว่าการระบุ COG ได้นั้นต้องอาศัยความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับระดับของสงครามทั้งสามระดับ เพื่อให้สามารถกำหนดผลกระทบที่เราต้องการให้เกิดในแต่ละระดับ

สงคราม การเข้าใจสงครามแต่ละระดับช่วยให้ผู้บัญชาการกำลังรวบรวมและฝ่ายเสนาธิการระบุ COGs ได้ถูกต้องและให้ความสนใจได้ตรงจุด

๔. การวิเคราะห์ปัจจัยวิกฤต

ภาพที่ ๘ แสดงให้เห็นว่าโดยปกติ COG มักประกอบด้วยหลายโหนดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน



ภาพที่ ๘ Joint Publication 5-0 : Systems Perspective of Operational Environment
ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 22.

แบบจำลองวิเคราะห์ปัจจัยวิกฤต (Critical Factor Analysis Model) ดังแสดงในภาพที่ ๙ พัฒนาโดย Dr. Strange และถูกนำมาขยายโดย “Campaign Planning: Tools of the Trade” ของ Dr. Kem ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์สำหรับประเมินโหนดของ COG แบบจำลองนี้ประกอบด้วยปัจจัยสามอย่างที่สัมพันธ์กับ COG ได้แก่ ชีตความสามารถวิกฤต (Critical Capabilities : CC), ความต้องการวิกฤต (Critical Requirement : CR) และจุดอ่อนวิกฤต (Critical Vulnerability : CV)

ชีตความสามารถวิกฤตเป็นปัจจัยที่ทำให้ COG สามารถดำรงอยู่ได้และเป็นสิ่งสำคัญต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของฝ่ายตรงข้ามความต้องการวิกฤตคือสภาวะแวดล้อม แหล่งทรัพยากรหรือเครื่องมือที่ทำให้ชีตความสามารถวิกฤตมีความสมบูรณ์สามารถปฏิบัติงานได้ จุดอ่อนวิกฤตเป็นส่วนประกอบของความต้องการวิกฤตที่ขาดหรือเป็นช่องโหว่ต่อการโจมตีทั้งทางตรงหรือทางอ้อม ผลจากการตรวจสอบปัจจัยวิกฤตเหล่านี้คือการได้ระบุจุดแตกหัก

Critical Factor Analysis Model

<p>Center of Gravity</p> <p>Source of power that provides freedom of action, physical strength, and will to fight</p>	<p>Critical Capability</p> <p>Means that are considered crucial enablers for the adversary's COG to function and essential to the accomplishment of the adversary's assumed objective(s)</p>
<p>Critical Vulnerability</p> <p>Aspects or components of the adversary's critical requirements which are deficient or vulnerable to direct or indirect attack that will create decisive or significant effects disproportionate to the military resources applied</p>	<p>Critical Requirement</p> <p>Those essential conditions, resources, and means for a critical capability to be fully operational</p>

ภาพที่ ๙ Critical Factor Analysis Model

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 23

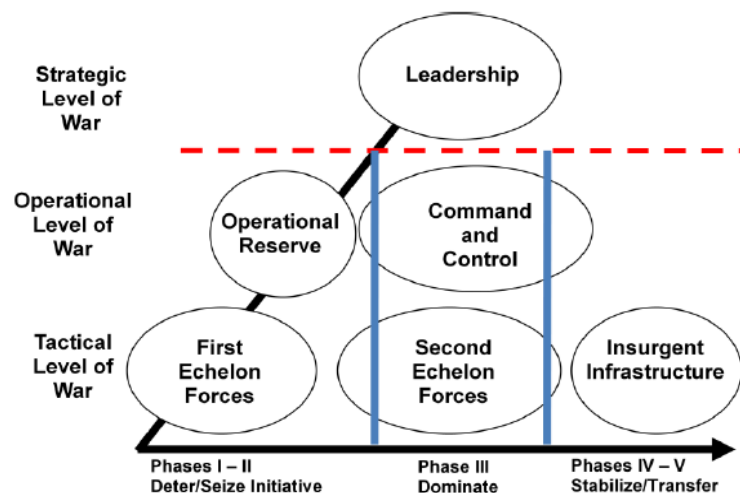
มีความสัมพันธ์ระหว่าง COG และจุดแตกหัก ทั้งสองนี้มีความแตกต่างกันสามารถอธิบายได้ว่าจุดแตกหักคือสถานที่ทางภูมิศาสตร์ เหตุการณ์เฉพาะที่สำคัญ ปัจจัยวิกฤตที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาได้เปรียบข้าศึกอย่างเห็นได้ชัด ซึ่ง COG และจุดแตกหักนี้เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่กันไปไม่แยกจากกัน และจุดแตกหักเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาเส้นหลักการปฏิบัติการ

จุดแตกหักแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ ทางกายภาพ (Physical) เหตุการณ์ที่สำคัญ (Key Events) พันธกิจ (Functional) และ ระบบ (Systemic) ตัวอย่างเช่น จุดแตกหักทางกายภาพ ได้แก่ เมืองที่สำคัญ แม่น้ำ เกาะ ศูนย์บัญชาการ ห้วงอากาศเป็นต้น เหตุการณ์ที่สำคัญได้แก่การเลือกตั้ง การตั้งที่มั่นของกองทัพในแดนข้าศึกเป็นต้น จุดแตกหักแยกตามพันธกิจได้แก่ การเตือนภัยล่วงหน้า การครองความเหนือกว่าทางอากาศเป็นต้น จุดแตกหักแยกตามระบบ เช่น ระบบผลิตและจ่ายไฟฟ้า เครือข่ายการสื่อสารเป็นต้น การวิเคราะห์จุดแตกหักจะช่วยผู้บัญชาการกำลักรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการในการจัดลำดับความเร่งด่วนและกำหนดวิธีการที่ดีที่สุดที่ส่งผลกระทบต่อ COG ของข้าศึกและฉกฉวยความริเริ่ม สิ่งสำคัญที่ต้องเน้นย้ำคือแผนแบบทางยุทธศาสตร์ต้องการให้ผู้วางแผนระบุ COG และจุดแตกหักทั้งของข้าศึกและฝ่ายเรา แผนแบบใดๆ ที่ไม่ได้ประเมิน COG และจุดแตกหักของฝ่ายเราจะทำให้เกิดข้อบกพร่องอย่างแรงในการปฏิบัติการ การวิเคราะห์ COG และจุดแตกหักของฝ่ายเราระบุให้ทราบว่าอะไรที่กำลังฝ่ายเราต้องป้องกันและจัดลำดับการปฏิบัติการและใช้

ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ในการประเมินจุดแตกหักที่ผู้บัญชาการกำลังรวบรวมและฝ่ายเสนาธิการจะกำหนดจุดแตกหักที่สำคัญที่สุดเป็นจุดแตกหักสำหรับการทัพนั้น จุดแตกหักที่กำหนดไว้นี้จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเส้นหลักการปฏิบัติการ เส้นหลักการปฏิบัติการทำให้เห็นภาพแนวคิดการปฏิบัติการที่เชื่อมวัตถุประสงค์ในระดับยุทธวิธีและระดับยุทธการไปยัง End State นอกจากนี้ยังกำหนดทิศทางการวางกำลังในเวลาและสถานที่ที่สัมพันธ์กับข้าศึก และช่วยผู้บัญชาการกำลังรวบรวมในการประสานสอดคล้องกิจกรรมทางทหารเพื่อบรรลุ Military End State

๕. การปฏิบัติการปรับเปลี่ยนจุดศูนย์กลาง

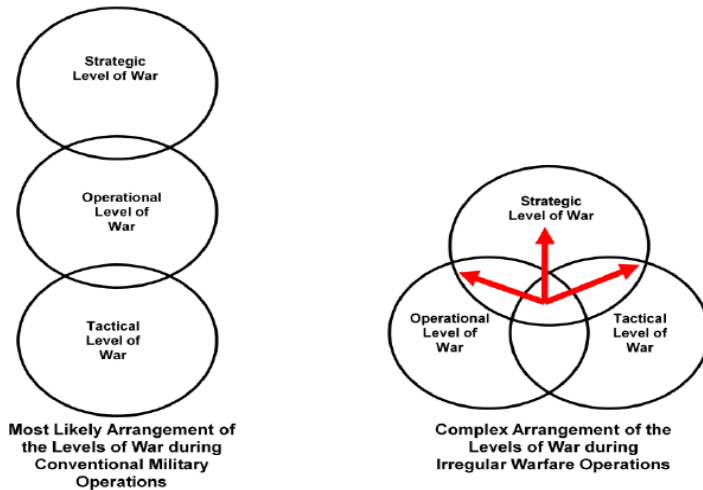
ผู้วางแผนต้องตระหนักถึงความจริงที่ว่า COG สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือล้มเหลวของการปฏิบัติการทางการทหาร การเปลี่ยนแปลงนโยบายระดับชาติ การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์และการปฏิบัติของศัตรู ดังนั้นผู้วางแผนต้องคิดล่วงหน้าเพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างเส้นหลักการปฏิบัติการ (LOO) จุดแตกหัก COG วัตถุประสงค์ ผลกระทบ และ end state ได้เชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน



ภาพที่ ๑๐ Transformation of Centers of Gravity as an Operation's Objectives Change
ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 30

นับสิ่งสำคัญที่จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างระดับสงครามที่เปลี่ยนไปตามยุทธศาสตร์ชาติกับความซับซ้อนของสภาวะแวดล้อมการปฏิบัติการ ถ้าเป็นการปฏิบัติการทางการตามแบบ (Conventional) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสงครามทั้งสามระดับจะเรียงไปตามลำดับ

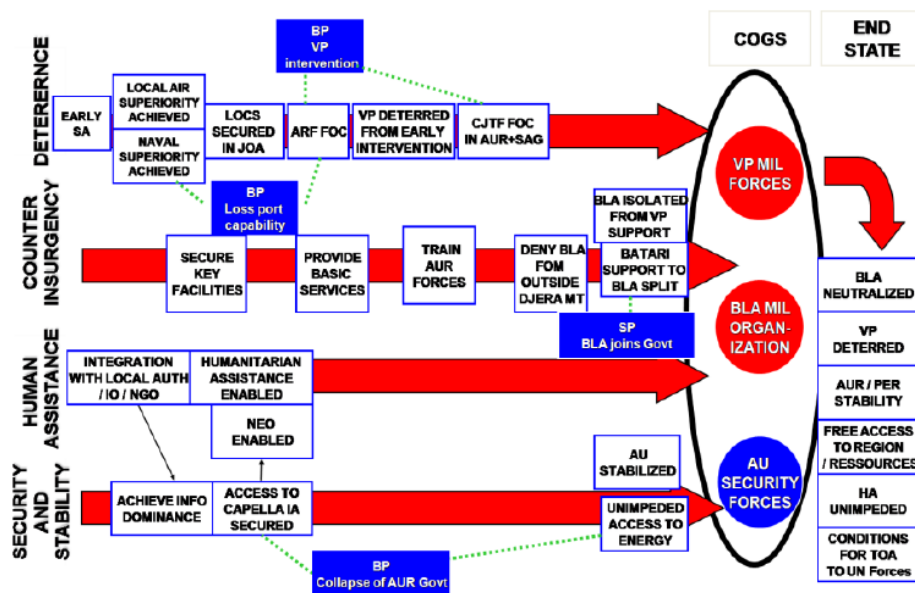
อย่างไรก็ตามถ้าเป็นสงครามไม่ตามแบบ (Irregular Warfare) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสงครามทั้งสามระดับจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในสงครามไม่ตามแบบเป็นการปฏิบัติการณ์ที่ไม่สำคัญมากนักในสงครามระดับยุทธวิธีก็ส่งผลต่อสงครามในระดับยุทธการและยุทธศาสตร์ ดังภาพที่ ๑๑



ภาพที่ ๑๑ How Types of Operations Shape and Transform Centers of Gravity
ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 31.

๖. การจัดเตรียมการปฏิบัติการ

การจัดเตรียมการปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารและ End State ของยุทธศาสตร์ชาติเป็นการตกลงใจที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมจะต้องตกลงใจ การตกลงใจนี้รวมถึงการพิจารณาในรายละเอียดว่าเส้นหลักการปฏิบัติการ (LOO) สอดคล้องกับ COG ของฝ่ายเราและฝ่ายข้าศึกอย่างไร รวมทั้งความสัมพันธ์ในแนวตั้งและแนวราบระหว่างจุดแตกหักกับเส้นหลักการปฏิบัติการ



ภาพที่ ๑๒ แสดงการจัดเตรียมการปฏิบัติการที่หลากหลาย

The Multifarious Nature of Arranging Operations

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 32

ผู้บังคับบัญชาประเมินปัจจัยที่สำคัญหลายอย่างเมื่อต้องกำหนดว่าจะจัดเตรียมการปฏิบัติการอย่างไร ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่การยุทธร่วมขีดความสามารถการลำเลียงทางยุทธศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างการบังคับบัญชา การคุ้มครองกำลังรบ การส่งกำลังบำรุง ขีดความสามารถการเสริมกำลังของฝ่ายตรงข้าม และความคิดเห็นของประชาชน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเตรียมการปฏิบัติการคือการแบ่งเป็นขั้นปฏิบัติ (Phasing) ขั้นปฏิบัติอาจเป็นตามลำดับหรือต่อเนื่องกันและสามารถซ้อนกันได้ การเปลี่ยนแปลงจากขั้นปฏิบัติหนึ่งไปอีกขั้นปฏิบัติหนึ่ง เช่นการเปลี่ยนจากรับเป็นรุก ในระหว่างการวางแผนผู้บังคับบัญชาจะกำหนดเงื่อนไขการเปลี่ยนผ่านซึ่งในการปฏิบัติควรต้องทำให้ได้ตามเงื่อนไขนี้ก่อนที่จะเปลี่ยนผ่านหรือเริ่มขั้นปฏิบัติใหม่

ในแต่ละขั้นปฏิบัติ (Phase) ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๖ อย่าง ได้แก่ วัตถุประสงค์ของขั้นปฏิบัติ (Phase Objective) ผลกระทบ (Effects) ขั้นปฏิบัติเริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อใด หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ (Task) ลำดับความเร่งด่วนของความพยายาม (Priority of Effort) และการเปลี่ยนผ่านขั้นปฏิบัติหรือหลักเกณฑ์การเริ่มต้น (Phase Transition or Initiation Criteria) ผู้วางแผนจะต้องพิถีพิถันและแน่ใจว่าแผนแบบทางยุทธการได้สนธิกำลังอำนาจแห่งชาติทั้งหมดเข้าด้วยกัน หนทางปฏิบัติจากกำลังอำนาจแห่งชาติแต่ละอย่างจะต้องหลอมรวมเป็นหนทางปฏิบัติเพียงหนึ่งเดียว

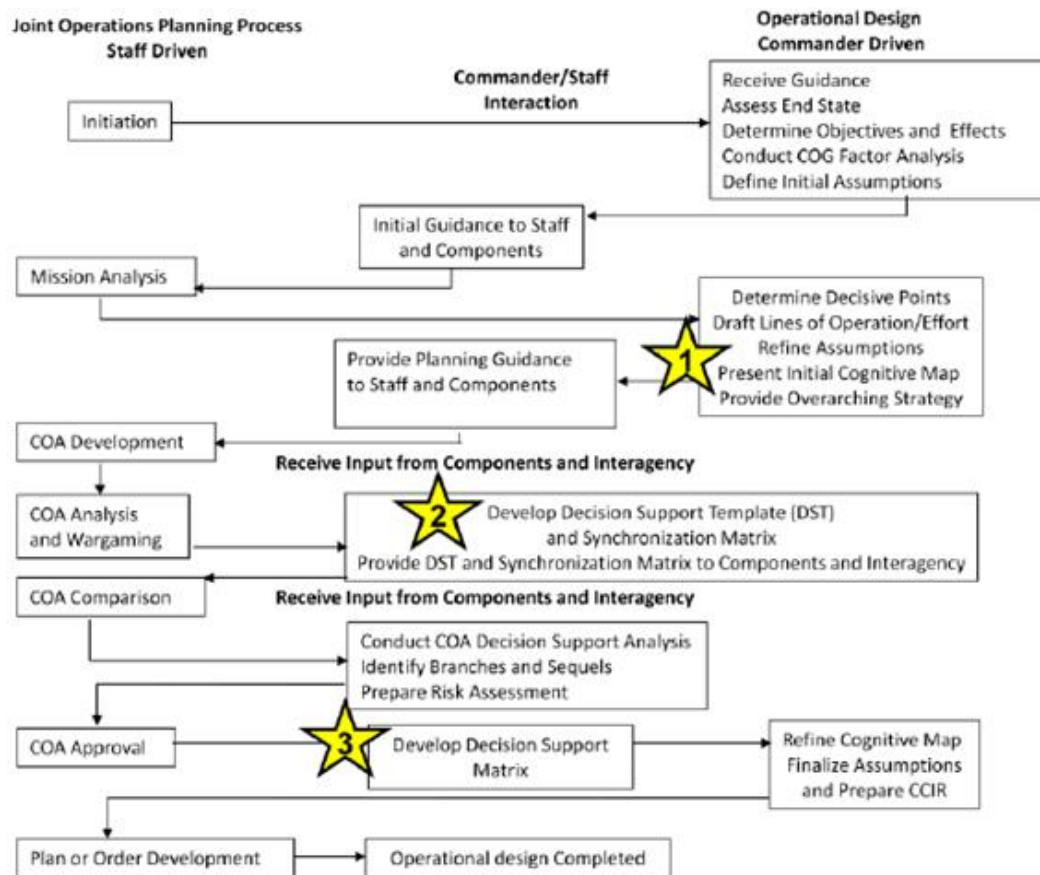
บทที่ ๔

แผนแบบทางยุทธการและการวิเคราะห์การตกลงใจ

๑. ความเชื่อมโยงระหว่างแผนแบบทางยุทธการและการวิเคราะห์การตกลงใจ

บทความและสื่อตีพิมพ์จำนวนมากได้ขยายความกล่าวถึงแผนแบบทางยุทธการลึกไปมากกว่าที่ในหลักนิยามร่วมปัจจุบันได้กล่าวไว้ โดยบทความเหล่านี้มุ่งเน้นไปยังวิธีการสนธิแผนแบบทางยุทธการเข้าไปในกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วมว่าทำอะไรตลอดจนถึงบทบาทของผู้บังคับบัญชา ด้วยเหตุนี้แผนแบบทางยุทธการจึงค่อย ๆ พัฒนาเป็นกระบวนการที่มุ่งไปยังการวางกรอบปัญหา กระบวนการการวางกรอบปัญหามีคุณค่าอย่างมากสำหรับการพัฒนาวิธีแก้ปัญห (Developing a Solution) อย่างไรก็ตามวิธีการแก้ปัญหาก็ถูกต้องอาจไม่ทำให้ประสบความสำเร็จ ความสำเร็จขึ้นอยู่กับ การวิเคราะห์การตกลงใจ (Decision Analysis) ที่รวมอยู่ในการใช้วิธีแก้ปัญห (Solution) ว่าใช้ อย่างไรให้ได้ผล ความแตกต่างระหว่างการวางกรอบปัญหา กับ การวิเคราะห์การตกลงใจ (Decision Analysis) คือ การวิเคราะห์การตกลงใจช่วยให้ผู้บังคับบัญชามีหลักเกณฑ์การตกลงใจในการที่จะ กระทำการตกลงใจที่ดีที่สุด

แผนแบบทางยุทธการสนับสนุนการวิเคราะห์การตกลงใจโดยทำให้มีแผนภาพ กระบวนการคิดที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเส้นหลักการปฏิบัติการ จุดแตกหัก จุดศูนย์ดุล การดำรงความมุ่งหมาย (Objectives) ผลกระทบ (Effect) และผลลัพธ์สุดท้าย (End State) การ แสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์นี้ ช่วยผู้บัญชาการกำลังรวบรวมในการกำหนดและเตรียมเส้น หลักการปฏิบัติการ (LOO) หลายๆเส้น และประเมินความเสี่ยงที่มีอยู่ในสมมุติฐาน แต่สิ่งสำคัญที่สุด นั้น แผนภาพกระบวนการคิดชี้ให้เห็นจุดตกลงใจ (Decision Points) ที่มีผลต่อความสำเร็จของการ ปฏิบัติการ และสำคัญต้องจดจำไว้ว่า จุดตกลงใจ (Decision Points) แตกต่างจากจุดแตกหัก จุดตกลงใจคือจุด ณ เวลาและสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายเสนาธิการคาดการณ์และทำการตกลงใจ เลือกใช้หนทางปฏิบัติ ภาพที่ ๑๓ แสดงแผนภาพกระบวนการคิดระบุจุดตกลงใจ (Decision Points) สำหรับการเริ่มต้นแผนลำดับขั้นตอน และการเปลี่ยนผ่านความสำคัญระหว่างเส้นหลักการปฏิบัติการ (LOO) จุดตกลงใจแรกบน “เส้นหลักการปฏิบัติการ Deter” เป็นจุดประเมินที่การขัดขวางเข้าศึก ล้มเหลว ซึ่งจุดนี้เป็นการตกลงใจที่สำคัญที่สุดที่ผู้บัญชาการกำลังรวบรวมต้องทำการตกลงใจ จุดตกลงใจที่สองบน “เส้นหลักการปฏิบัติการ Combat operations” ระบุจุดตกลงใจในการยุติการ ปฏิบัติการรบ ตัวอย่างนี้ ศัตรูพ่ายแพ้และร้องขอสันติภาพก่อนที่หลักเกณฑ์การยุติการปฏิบัติการทาง ทหารทั้งหมดจะมาถึง

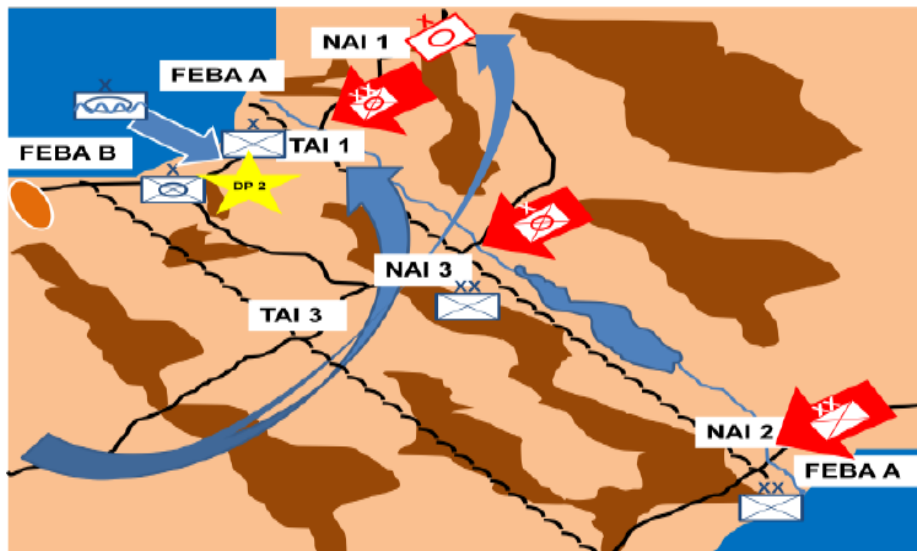


ภาพที่ ๑๓ Integration of Commander Driven Operational Design with the Joint Operation Planning Process

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 43

จุดเชื่อมต่อ (Juncture) แรก คือวิสัยทัศน์ที่ครอบคลุมของผู้บัญชาการกำลังรบร่วมสำหรับยุทธบริเวณ (Theater) หรือยุทธศาสตร์การปฏิบัติการ (Operational Strategy) จุดเชื่อมต่อที่สองอยู่ระหว่างการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติกับขั้นตอนการทดสอบเกมสงคราม (Wargaming) ในขณะที่ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ แผนภาพกระบวนการคิดของแผนแบบทางยุทธการจะช่วยสนับสนุนในการกำหนดการปฏิบัติหลักสำหรับฝ่ายเราและสำหรับฝ่ายศัตรู และการปฏิบัติเหล่านี้จะถูกบันทึกในระหว่างขั้นตอนการรับรู้ (Cognition Phase) ของการจำลองยุทธในรูปแบบของแผนภาพสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Template : DST)

แผนภาพสนับสนุนการตกลงใจ (DST) เป็นแผนภาพบันทึกการจำลองยุทธ ประกอบไปด้วย จุดตกลงใจ ตารางเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนกำลังและการปฏิบัติการ และข้อมูลที่สำคัญในการใช้หนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา นอกจากนี้แผนภาพสนับสนุนการตกลงใจได้กำหนด พื้นที่สนใจกำหนด (Named Area of Interest : NAI) และ ที่หมายสนใจ (Target Area of Interest : TAI) พื้นที่สนใจกำหนด คือ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่สามารถรวบรวมข่าวสารที่สนองความต้องการข่าวสารเฉพาะได้ พื้นที่สนใจกำหนดมักมีการเลือกเพื่อระบุตัวชี้วัดหนทางปฏิบัติของฝ่ายข้าศึก แต่อาจเกี่ยวข้องกับสภาพของพื้นที่การรบด้วย ที่หมายสนใจ คือ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งกำลังรบฝ่ายเราสามารถค้นหาและโจมตีเป้าหมายที่มีค่าสูง (High-Value Target) ไม่ใช่ที่หมายสนใจทั้งหมดทุกที่หมายจะเป็นหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา เฉพาะที่หมายสนใจที่มีลำดับความเร่งด่วนสูงเท่านั้นที่ฝ่ายเสนาธิการสนใจ สิ่งเหล่านี้จะถูกกำหนดในระหว่างการวางแผนของฝ่ายเสนาธิการและการจำลองยุทธ ที่หมายสนใจแตกต่างจากพื้นที่การเข้าโจมตี (Engagement Area) ในส่วนของระดับการโจมตี กล่าวคือพื้นที่การเข้าโจมตีวางแผนเพื่อการใช้อาวุธที่มีอยู่ทั้งหมด แต่ที่หมายสนใจอาจถูกโจมตีด้วยอาวุธประเภทเดียว



ภาพที่ ๑๔ National Graphic showing NAIs and TAIs for Decision Support Template
ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 44.

๒. ตารางสนับสนุนการตกลงใจ (Decision Support Matrix)


จุดเชื่อมต่อ (Juncture) ที่สามในกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม อยู่หลังจากผู้บัญชาการกำลังรบร่วมอนุมัติหนทางปฏิบัติ เมื่อผู้บัญชาการกำลังรบร่วมอนุมัติหนทางปฏิบัติแล้ว สิ่ง

นี่จะเป็นพื้นฐานสำหรับแนวความคิดยุทธศาสตร์ของแผน และช่วยพัฒนาตารางสนับสนุนการตกลงใจ (Decision Support Matrix : DSM) พร้อมทั้งการตั้งสมมุติฐานให้แล้วเสร็จ การวิเคราะห์โดยรวมได้มาจาก การปฏิบัติของฝ่ายเรา-ฝ่ายข้าศึกจากแผนภาพสนับสนุนการตกลงใจ (DST) พื้นที่สนใจกำหนด (NAI) และ ที่หมายสนใจ (TAI) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการกำหนดจุดตกลงใจ (Decision Point) Joint Publication 1-02 ให้ความหมายของจุดตกลงใจไว้ว่า คือ จุด ณ เวลาและสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายเสนาธิการจะเลือกใช้หนทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามการระบุจุดตกลงใจเป็นเพียงส่วนหนึ่งของแผนภาพสนับสนุนการตกลงใจ อีกส่วนหนึ่งคือการกำหนดหลักเกณฑ์การตกลงใจสำหรับการตกลงใจตามแผนล่วงหน้า (Pre-Planned Decision) และเฉพาะหน้าของผู้บัญชาการกำลังรบร่วม ข้อมูลเหล่านี้อยู่ใน ตารางสนับสนุนการตกลงใจ ซึ่งแสดงการตกลงใจตามแผนล่วงหน้า และหลักเกณฑ์การตกลงใจที่พัฒนามาจากการวิเคราะห์แผนภาพสนับสนุนการตกลงใจ และปรับสมมุติฐานให้เหมาะสมขึ้น

การตกลงใจตามแผนล่วงหน้า เป็นการตกลงใจที่ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการจะต้องกระทำ ประกอบด้วย แผนเผชิญเหตุ และ แผนลำดับขั้นตอน ที่ได้จากการวิเคราะห์หนทางปฏิบัติและขั้นตอนการจำลองยุทธ การตั้งสมมุติฐาน ลำดับความเร่งด่วนของความพยายาม (Priority of Effort) ขั้นการเปลี่ยนผ่าน (Phase Transition) และเป้าหมายในเวลาจำกัด (Time Sensitive Targets) ตารางที่ ๓ แสดงตัวอย่างของตารางสนับสนุนการตกลงใจ

สมมุติฐานในการวางแผนแต่ละแผนต้องการแผนเผชิญเหตุ (Branch) และแผนลำดับขั้นตอน (Sequel) แต่ต้องเน้นย้ำไว้ว่าแผนเผชิญเหตุแต่ละแผน และแผนลำดับขั้นตอน ต้องการแผนภาพสนับสนุนการตกลงใจ (DST) และ ตารางสนับสนุนการตกลงใจ (DSM) ที่แยกจากกัน ถ้าสมมุติฐานได้รับการพิสูจน์ว่าไม่จริง การปฏิบัติการทั้งหมดตกอยู่ในความเสี่ยง

ตารางที่ ๓ Decision Support Matrix with Decision Criteria for a Warning Order and Execute Order


DP	TAI	NAI	Event	Decision Req	Decision Criteria	Assets	CJTF Actions
 FEBA A	#1	#1	Vul forces engage FEBA A in strength along coastal AA and operational exploitation forces (OEF) moving toward coastal AA	Authorize JFLCC to issue Warning Order to Op. Res. (MEB) to block penetration of FEBA A along coastal AA	Vul forces threaten Bde size penetration of FEBA A Vul OEF preparing to move 316 th Armor Bde vicinity NAI 1 Perseus' forces at < 80% strength	LCC ACC MCC SOF Perseus and Auriga Forces	Authorize preparation actions to CHOP MEB Issue Warning Order Revise CJTF Guidance Ltr. Submit ATO input Issue Warning Order CHOP MEB
				CHOP MEB to JFLCC	Vul Bde at >70% strength has penetrated FEBA A Air and fires are insufficient alone to stop penetration Perseus' forces < 70% strength Perseus' reserve already committed	LCC ACC MCC SOF Perseus and Auriga Forces	Issue Execution Order to CJTF and Coalition forces Redesignate operational reserve
			Perseus' forces unable to block penetration of VUL forces FEBA A penetrated by Vul 1 st Echelon Bde	Deploy MEB ashore Authorize JFLCC to commit MEB to block penetration of FEBA A along coastal AA			
<div style="background-color: red; color: white; padding: 5px; display: inline-block;">WARNORD</div>							
<div style="background-color: red; color: white; padding: 5px; display: inline-block;">Execute Order</div>							
Notes: Assume maximum enemy movement rate (mounted) in contact to be .5 Km/Hr Est. Vul movement time between FEBA A and FEBA B 24 Hrs Est. minimum preparation time for MEB to block Vul penetration of FEBA A 24 Hrs							

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 45

หลักเกณฑ์การตกลงใจ (Decision Criteria) ที่อยู่ในตารางสนับสนุนการตกลงใจ เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ของผู้บัญชาการกำลังรบร่วมสำหรับประเมินความเสี่ยงและประสานสอดคล้องการปฏิบัติของกำลังฝ่ายเรา นอกจากนี้ยังช่วยผู้บัญชาการกำลังรบร่วมในการทำให้เห็นภาพช่วงเวลาการปฏิบัติแต่ละช่วง ถ้าตารางสนับสนุนการตกลงใจสร้างมาดีและเหมาะสม จะเป็นเครื่องมือที่ดีให้กับผู้บัญชาการกำลังรบร่วมว่าเมื่อไรจะออกคำสั่งเตือน (Warning Order) และเมื่อไรจะออกคำสั่งให้ปฏิบัติ (Execute Order) ตารางสนับสนุนการตกลงใจต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์การตกลงใจจะเป็นเอกสารการตกลงใจของผู้บัญชาการกำลังรบร่วมที่ใช้ทบทวนและศึกษาการตกลงใจให้ดีขึ้นก่อนการปฏิบัติ

นอกจากนี้ตารางสนับสนุนการตกลงใจยังแสดงให้เห็นถึงความต้องการข่าวสารวิกฤตของผู้บังคับบัญชา (CCIR) Joint Publication 3-0 ได้ให้ความหมาย ความต้องการข่าวสารวิกฤตของผู้บังคับบัญชาไว้ว่า คือ รายการความต้องการข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้บังคับบัญชาระบุว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการช่วยให้ทำการตกลงใจได้ทันเวลา ความต้องการข่าวสารวิกฤตของผู้บังคับบัญชามีองค์ประกอบสองอย่าง ได้แก่ ความต้องการข่าวกรองตามลำดับความเร่งด่วน (Priority Intelligence Requirements : PIR) และ ความต้องการข่าวสารกองกำลังฝ่ายเรา (Friendly Force Information Requirement : FFIR) ความต้องการข่าวกรองตามลำดับความเร่งด่วน บอกลำดับความเร่งด่วนในการสนับสนุนข่าวกรองที่ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการต้องการเพื่อรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์กำลังฝ่ายเราและขีดความสามารถในการสนับสนุน ข่าวสารที่ได้จากหลักเกณฑ์การตกลงใจในตารางสนับสนุนการตกลงใจจะสอดคล้องกับที่ได้จาก “ความต้องการข่าวกรองตามลำดับความเร่งด่วน” และ “ความต้องการข่าวสารกองกำลังฝ่ายเรา” ที่ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมต้องการในการตกลงใจ ตารางที่ ๔ แสดงตัวอย่างให้เห็นถึง CCIR ในตาราง DSM เพื่อใช้กำลังสำรองในการต้านข้าศึกไม่ให้ผ่านขอบหน้าพื้นที่การรบ FEBA “A”. PIR และ FFIR การตกลงใจนี้นำมาจากหลักเกณฑ์การตกลงใจ (Decision Criteria) ในตาราง DSM

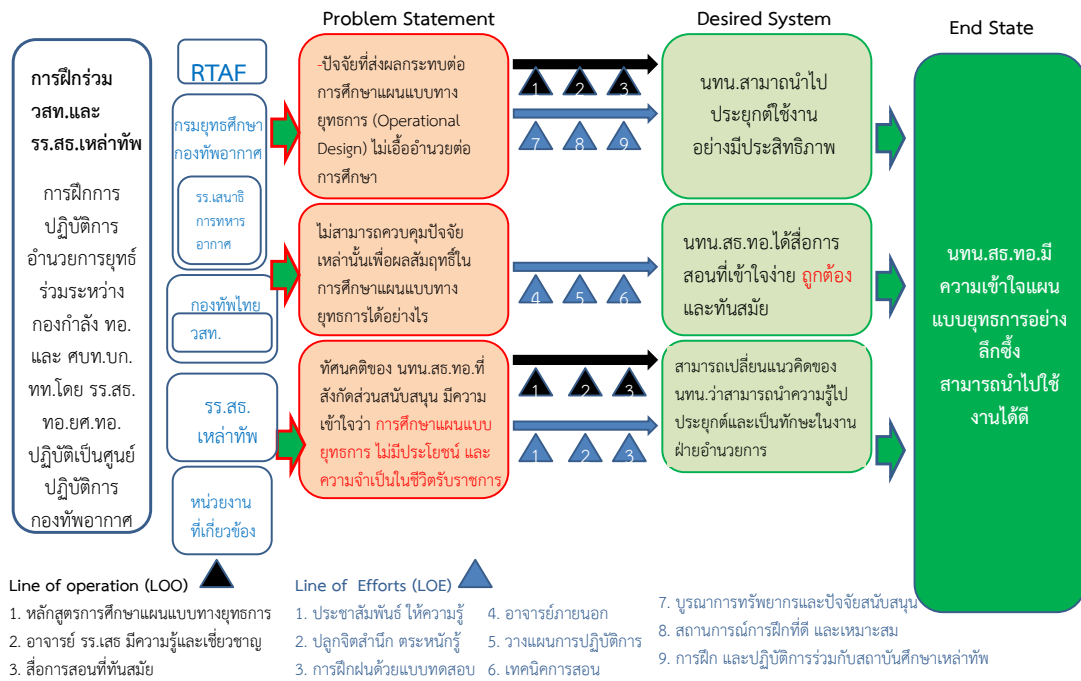
ตารางที่ ๔ CCIR's Direct Correlation to Decision Criteria Established in the DSM27

Decision Point	Decision Required	CCIR		Remarks
		PIR	FFIR	
	Commit Operational Reserve to stop penetration of FEBA A along Coastal Avenue of Approach WARNING ORDER: Authorize JFLCC to issue Warning Order to Op. Res. (MEB) to block penetration of FEBA A along coastal AA CHOP MEB to JFLCC	Vul forces threaten Bde size penetration of FEBA A Vul OEF preparing to move 316 th Armor Bde vicinity NAI 1	Perseus' forces at less than 80% strength	Latest Time Information of Value: D+4
	EXECUTE ORDER: Deploy MEB ashore Authorize JFLCC to commit MEB to block penetration of FEBA A along coastal AA	Vul Bde at greater than 70% strength has penetrated FEBA A	Air and fires are insufficient alone to stop penetration Perseus' forces less than 70% strength Perseus' reserve already committed	

ที่มา : Jeffrey M. Reilly. Operational Design : Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition). Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College, 2018, Page 49

แผนแบบทางยุทธการกำลังจะกลายเป็นสิ่งพัฒนาที่สำคัญยิ่งในหลักนิยมทางทหารซึ่งจะมีผลต่อผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการว่าจะพัฒนาแผนการทัพออย่างไร การสร้างแผนแบบทางยุทธการในอนาคตต้องการความเข้าใจใน ความแตกต่างพื้นฐานระหว่างแผนแบบทางยุทธการ และยุทธศิลป์ และมีวิสัยทัศน์ในการสนธิแผนแบบทางยุทธการเข้าไปในกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม ในอนาคตการวางแผน การตกลงใจ และวงรอบการปฏิบัติ จะถูกกระชับอย่างมาก ผู้บัญชาการกำลังรบร่วมและฝ่ายเสนาธิการจะพบกับเครือข่ายที่ซับซ้อนของฝ่ายตรงข้ามที่เป็นรัฐชาติ (Nation State) และไม่ใช่รัฐชาติ (Non-Nation State) การแพร่ขยายเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การโจมตีทางโลกไซเบอร์ และการก่อวินทางคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า การจะเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้ต้องใช้วิสัยทัศน์ในการวิเคราะห์การตกลงใจและตกลงใจได้ถูกต้องทันเวลา

แนวทางการพัฒนาความเข้าใจแผนแบบยุทธการของ นทน.สร.ทอ. (Operational Approach)



จากขั้นตอนการทำความเข้าใจ ในการนำไปสู่การวางแผนการยุทธ์ (Operational Approach) โดยได้กำหนดเส้นแนวการยุทธ์ (Line of Operation: LOO) และเส้นความพยายาม (Line of Effort: LOE) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร และเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการแผนแบบทางยุทธการขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้กับ นทน.สร.ทอ. โดยเน้นการแก้ปัญหาใน ๓ แนวทาง ดังนี้

๑. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร รร.สร.ทอ.
๒. บุคลากรผู้สอน
๓. สร้างความเข้าใจให้กับ นทน.ฯ

บทที่ ๕

บทสรุป

๑. สรุปสภาพของปัญหา Current vs Desired Systems

จากความเป็นมาของปัญหาการวิจัย จะเห็นว่าการใช้กำลังทางทหารที่เข้าทำการรบในสงครามตามรูปแบบสมัยใหม่นั้น จะเป็นการผสมผสานการปฏิบัติของกองกำลังตั้งแต่สองเหล่าทัพขึ้นไป ซึ่งฝ่ายเสนาธิการจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ถึงหลักการออกแบบการยุทธ์ และการแผนแบบทางยุทธการ ตลอดจนมีการฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกับผู้สำเร็จการศึกษาจาก รร.สธ.ทอ.๑ คือ ผู้เรียนยังมีความเข้าใจไม่เพียงพอในการแผนแบบทางยุทธการ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนและการฝึกปฏิบัติไปประยุกต์ใช้กับงานด้านยุทธการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่มาของปัญหาการวิจัย คือ อะไรคือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) ของ นทน.รร.สธ.ทอ.๑ และจะสามารถควบคุมปัจจัยเหล่านั้นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาแผนแบบทางยุทธการได้อย่างไร

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา พบว่า มีสาเหตุมาจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ กล่าวคือ

๑.๑ ปัจจัยภายใน รร.สธ.ทอ.๑

๑) เอกสารประกอบการเรียนวิชา การแผนแบบทางยุทธการ “Operational Design” ของ รร.สธ.ทอ.ยศ.ทอ.๑ ยังขาดความชัดเจน ไม่สมบูรณ์ และเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นการยากสำหรับผู้เรียนในการแปลความ ตีความ และสร้างความสับสน ไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้อย่างถ่องแท้

๒) อาจารย์ รร.สธ.ทอ.๑ ผู้บรรยายวิชาการแผนแบบทางยุทธการยังขาดความชำนาญในหลักการสอนวิชานี้ ผวนวกกับสื่อการสอนเข้าใจยาก และยังเป็นภาษาอังกฤษ ตามแบบที่ได้รับจากศึกษามาจากหลักสูตรเสนาธิการต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง

๓) อาจารย์ รร.สธ.ทอ.๑ ขาดการอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจกับ นทน.รร.สธ.ทอ.๑ ก่อนเริ่มศึกษาวิชาการวางแผนทางทหาร และการแผนแบบทางยุทธการ ว่า การฝึกวางแผนทางทหารนั้น สามารถนำไปใช้ในการวางแผน และแก้ไขปัญหาของฝ่ายอำนวยการได้ในอนาคต มิใช่เพียงแต่นำไปใช้ในการฝึกซ้อม “ยุทธเสนา” ตอนใกล้จบหลักสูตรการศึกษา เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้นทน.๑ ส่วนหนึ่งที่สังกัดส่วนสนับสนุน มีความเข้าใจว่า ความรู้นี้ไม่จำเป็นต้องใช้เมื่อจบหลักสูตรไปแล้ว

๑.๒ ปัจจัยภายนอก รร.สธ.ทอ.๑

๑) อาจารย์รับเชิญผู้มีความเชี่ยวชาญในวิชาการแผนแบบทางยุทธการ ซึ่งเป็นข้าราชการภายนอก รร.สธ.ทอ.๑ ได้รับตำแหน่งสูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถมาบรรยายได้ในห้วงเวลาที่กำหนดตามตารางสอนของ รร.สธ.ทอ.๑

๒) การสนับสนุนการฝึก การแผนแบบทางยุทธการ จากหน่วยนอก รร.สธ.ทอ.๑ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาการวิจัยรอบด้านแล้ว จึงได้ออกแบบสภาพแวดล้อมปัจจุบัน (Current System) หลังจากนั้นได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และออกแบบสภาพแวดล้อมที่ต้องการ (Desired System) โดยวัตถุประสงค์การวิจัย แบ่งเป็น ๓ หัวข้อหลัก คือ

๑) เพื่อศึกษาปัญหาความไม่เข้าใจในการแผนแบบทางยุทธการของ นทน.สธ.ทอ. หลังจากจบหลักสูตรแล้ว (Current System)

๒) เพื่อศึกษาสภาพ/ระบบที่ต้องการของ นทน.สธ.ทอ. เพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการแผนแบบทางยุทธการ และวิธีการสร้างความเข้าใจในการแผนแบบทางยุทธการ ให้กับ นทน.รร.สธ.ทอ.(Desired System)

๓) เพื่อกำหนดแนวทาง การทำให้ นทน.สธ.ทอ. มีความเข้าใจแผนแบบทางยุทธการ อย่างลึกซึ้ง สามารถนำไปใช้งานในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้ง นทน.๑ ที่สังกัดกรมฝ่ายอำนวยการและส่วนสนับสนุน

เมื่อระบุวัตถุประสงค์การวิจัยแล้ว ผู้วิจัย ได้เริ่มทำการวิเคราะห์หาสาเหตุ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมที่ต้องการ เพื่อพัฒนาหาแนวทางการแก้ไข โดยสรุปเนื้อหาได้ดังแสดงในหัวข้อต่อไป

๒. สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมที่ต้องการ (Desired System)

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ทำให้สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อความไม่เข้าใจการแผนแบบทางยุทธการของ นทน.รร.สธ.ทอ. นั้น แบ่งออกเป็น ๓ ปัจจัยหลัก คือ

๒.๑ หลักสูตรของ รร.สธ.ทอ. ยังขาดองค์ประกอบสำคัญในการสอนการแผนแบบทางยุทธการ คือ ขาดตำราการแผนแบบทางยุทธการ ฉบับภาษาไทย เพื่อเป็นเอกสารประกอบการสอนที่มีความละเอียด ชัดเจน และเข้าใจง่าย สามารถสร้างองค์ความรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนให้กับ นทน.รร.สธ.ทอ.๑ ในการวางแผนทางทหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เนื้อหาวิชาที่ยังขาดตำราประกอบการสอน คือ วิชายุทธศิลป์ (Operational Art), วิชาแนวทางปฏิบัติการยุทธ์ (Operational Approach) และวิชาการแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) ซึ่งเนื้อหาการสอนของ

หลักสูตร รร.สธ.ทอ.๑ ในปัจจุบัน ในหมวดวิชาทหาร จะเน้นการเรียนการสอน เรื่องการวางแผนทางทหาร (Military Decision Making Process: MDMP) เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับ นทน.๑ สำหรับการฝึกพร้อมระหว่างโรงเรียนเสธเหล่าทัพ, วสท.๑, สจว.๑ และ วปอ.๑ ที่จัดขึ้นทุกปีในช่วงใกล้จบหลักสูตร หรือที่เรียกว่า การฝึกพร้อม “ยุทธเสนา”

๒.๒ ปัจจัยด้านบุคลากรผู้สอน วิชา การแผนแบบทางยุทธการ สำหรับปัจจัยนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก รร.สธ.ทอ.๑ กล่าวคือ ปัจจัยภายในหมายถึงบุคลากรที่เป็นอาจารย์ใน รร.สธ.ทอ.๑ ซึ่งในปัจจุบันมีอาจารย์หลายท่านที่จบการศึกษาหลักสูตรเสนาธิการทหารจากต่างประเทศ และได้นำองค์ความรู้เรื่องการแผนแบบทางยุทธการกลับมาสอน นทน.๑ แต่เนื่องจากเนื้อหาวิชามีรายละเอียดมาก และมีความซับซ้อน อาจารย์ รร.สธ.ทอ.๑ ที่มีความเข้าใจและสอนวิชานี้ได้จึงมีไม่เพียงพอ จึงต้องร้องขอให้ข้าราชการภายนอก รร.สธ.ทอ.๑ ทั้งข้าราชการสังกัด ทอ., ทบ., ทร. และ บก.ทท. ที่มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการวางแผนทางทหารร่วมกับต่างชาติมาช่วยสอน ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก แต่เนื่องด้วยบุคลากรเหล่านี้ ได้เจริญก้าวหน้าในแนวทางรับราชการ และติดภารกิจสำคัญต่างๆ จึงไม่สามารถทำการสอน นทน.๑ ได้นอกจากนี้ รร.สธ.ทอ.๑ ยังได้เชิญ บุคลากร ที่เป็นข้าราชการบำนาญ และอาจารย์ภายนอกจากมหาวิทยาลัยต่างๆ มาสอนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาการแผนแบบทางยุทธการ แต่ติดปัญหาด้านการรักษาความปลอดภัยข้อมูลที่เป็นชั้นความลับทางทหาร จึงทำให้อาจารย์อาจารย์รับเชิญภายนอก ไม่สามารถสอนเนื้อหาได้ละเอียดและชัดเจนเท่าที่ควร

๒.๓ ปัจจัยด้านผู้เรียน สำหรับปัจจัยนี้ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์จากผลการตอบแบบสอบถามของผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรเสนาธิการทหารอากาศ และผลการประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่หน่วยต้นสังกัดส่งกลับมาให้กับ รร.สธ.ทอ.๑ จากผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาในส่วนของกรมฝ่ายอำนวยการมีความเข้าใจเรื่องการแผนแบบทางยุทธการพอสมควร และสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้กับงานเกี่ยวข้องประจำวันได้ ส่วนนักศึกษาในส่วนของกรมฝ่ายสนับสนุน ยังมีปัญหาเรื่องความไม่เข้าใจในเรื่องการแผนแบบทางยุทธการเป็นจำนวนมาก ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากไม่ได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายอำนวยการจึงไม่ได้นำความรู้เรื่องนี้ไปใช้อีกส่วนหนึ่งอธิบายว่าไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาตั้งแต่ตอนที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตร เพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่ไม่จำเป็น และไม่เกี่ยวข้องกับสายงานที่ทำในอนาคต นักศึกษากลุ่มนี้จึงไม่ตั้งใจศึกษาวิชาการแผนแบบทางยุทธการเท่าที่ควร และคอยรับคำสั่งจากอาจารย์ผู้สอน หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายอำนวยการในห้วงการฝึกพร้อมเสนาธิการทหาร หรือ การฝึกยุทธเสนา สั่งการให้ปฏิบัติเพียงเท่านั้น

จากปัจจัยสำคัญสามประเด็นหลักที่ส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมที่ต้องการ ผู้วิจัยจึงทำการสรุปประเด็นและวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายของสภาวะแวดล้อมที่ต้องการได้ ซึ่งจะทำการสรุปในหัวข้อถัดไป

๓. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะสำหรับเอกสารวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมปัจจุบัน ระบุปัญหา และออกแบบสถานะแวดล้อมที่ต้องการดังอธิบายข้างต้น ผู้วิจัยขอมุ่งประเด็นการจัดทำ ข้อเสนอแนะไปที่แนวทางการแก้ปัญหาที่จะทำให้บรรลุตามเป้าประสงค์ของสถานะแวดล้อมที่ต้องการ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ความรู้เรื่อง ขั้นตอนการทำความเข้าใจ ในการนำไปสู่การวางแผนการ ยุทธ์ (Operational Approach) โดยได้กำหนดเส้นแนวการยุทธ์ (Line of Operation: LOO) และ เส้นความพยายาม (Line of Effort: LOE) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร และเนื้อหาวิชาที่ เกี่ยวข้องกับ การแผนแบบทางยุทธการขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาให้กับ นทน.รร.สธ.ทอ. โดย เน้นการแก้ปัญหาใน ๓ แนวทาง ดังนี้

๓.๑ การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร รร.สธ.ทอ. ในส่วนของหมวดวิชาทหาร ให้มีรายวิชา ที่สอดคล้อง และเรียงลำดับความรู้ สร้างความเข้าใจอย่างเป็นขั้นตอนให้กับ นทน.ฯ ในการทำความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชา การแผนแบบทางยุทธการ ที่มีความละเอียด และซับซ้อน ก่อนที่จะนำความรู้ที่ได้ไป ใช้ในการฝึกร่วมยุทธ์เสนา กับ วสท.ฯ และ รร.เสธ เหล่าทัพอื่น สำหรับวิธีการแก้ปัญหา ผู้วิจัย แบ่ง ออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรก คือ สร้างความเข้าใจ และชี้ให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงของ รร.สธ.ทอ. เห็นความสำคัญของ วิชาการแผนแบบทางยุทธการ และทำการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรในหมวดวิชา ทหาร ให้มีความสอดคล้อง ชัดเจน และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษา และสามารถ สร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนซึ่งจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในอนาคตได้ ส่วนที่สอง รร.สธ.ทอ. ต้องทำการรวบรวมอาจารย์ผู้สอน และ ข้าราชการ ผู้มีความรู้ ความชำนาญในวิชา การ แผนแบบทางยุทธการ ให้ทำการเขียนตำราที่เกี่ยวข้องกับ วิชายุทธ์ศิลป์ (Operational Art), วิชา แนวทางปฏิบัติการยุทธ์ (Operational Approach) และวิชาการแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) ให้มีความละเอียด ชัดเจน นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถใช้เป็น เอกสารอ้างอิงประกอบการสอนที่สำคัญสำหรับ นทน.รุ่นต่อไป ได้อีกด้วย

๓.๒ บุคลากรผู้สอน วิชา การแผนแบบทางยุทธการ สามารถทำการแก้ไขได้สอง แนวทางคือ ประการแรก ทำการฝึกอบรมอาจารย์ รร.สธ.ทอ. ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชา การแผนแบบทางยุทธการ โดยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ การเปิดปีการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชา สำหรับบุคลากรภายในองค์การให้เกิดขึ้นก่อน สำหรับอาจารย์ภายนอก ให้ทำการเชิญมา สอนในส่วนของเนื้อหาวิชาที่ไม่ติดชั้นความลับ และเป็นไปตาม เนื้อหาหลักสูตรหมวดวิชาทหาร ที่ทำ การปรับปรุงใหม่ ประการที่สอง เป็นผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อ ตำราที่สำคัญทั้งสามวิชา วิชายุทธ์ ศิลป์, วิชาแนวทางปฏิบัติการยุทธ์ และวิชาการแผนแบบทางยุทธการ เขียนสำเร็จแล้ว เพราะจะเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งกับตัวของอาจารย์ผู้สอนภายใน รร.สธ.ทอ. ซึ่งสามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิง และทำ การสอนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และจะไม่ขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนวิชานี้อีกต่อไป เพราะสามารถ สร้างอาจารย์รุ่นใหม่ๆ ให้มีความเข้าใจในหลักวิชา และทำการสอน นทน.รุ่นต่อไป ได้ นอกจากนี้ยัง

สามารถแจกจ่ายให้กับ นทน.๑ เพื่อทำการศึกษาและอ่านทำความเข้าใจในหลักการ การแผนแบบทางยุทธการก่อน และหลังการสอนได้

๓.๓ สร้างความเข้าใจให้กับ นทน.๑ ก่อนทำการสอนเนื้อหาวิชา การแผนแบบทางยุทธการ สำหรับแนวทางการแก้ปัญหา อาจารย์ผู้รับผิดชอบในหมวดวิชาทหาร ต้องทำการเรียบเรียงลำดับองค์ความรู้ที่จะมอบให้กับ นทน.๑ อย่างเป็นขั้นตอน จากง่ายไปหายาก และอธิบายให้นทน.๑ มีความเข้าใจในแก่นของวิชาด้วยว่า นทน.๑ ทุกคน สามารถนำความรู้เรื่องการแผนแบบทางยุทธการ ไปประยุกต์ใช้กับกิจการได้ทุกส่วน ไม่จำกัดเพียงเฉพาะกรมฝ่ายอำนวยการเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น การวางแผนกิจการงานสำคัญของกรมฝ่ายสนับสนุน สามารถนำหลักการ วิชาแนวทางปฏิบัติการยุทธ (Operational Approach) ไปใช้ในการวางแผนการดำเนินการ แบ่งเป็นขั้นตอนการปฏิบัติย่อย (Phase) และกำหนดเป็น เส้นแนวการยุทธ และเส้นความพยายาม ในการปฏิบัติกิจนั้นให้สำเร็จได้ เมื่อได้แนวทางการแก้ปัญหาทั้งสามประเด็นหลัก เพื่อให้บรรลุถึงเป้าประสงค์ของสถานะแวดล้อมที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยหวังว่าจะสามารถสร้างความเข้าใจ และเป็นประโยชน์กับผู้สำเร็จหลักสูตรเสนาริการกิจ กองทัพอากาศ และเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรที่จะเป็นประโยชน์ในอนาคต ซึ่งจะกล่าวอธิบายในหัวข้อถัดไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา และคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์กับตัวผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน และหลักสูตรของสถาบันการศึกษาทางทหารอาชีพ (Professional Military Education: PME) ดังนี้

๑) ได้ตำราเรียนที่มีความสำคัญสามวิชาหลัก คือ วิชายุทธศิลป์ (Operational Art), วิชาแนวทางปฏิบัติการยุทธ (Operational Approach) และวิชาการแผนแบบทางยุทธการ (Operational Design) และสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน และอ้างอิงสร้างความเข้าใจให้กับ นทน.๑ ได้

๒) เป็นแนวทางให้ รร.สธ.ทอ. และ สถาบันการศึกษาทางทหารอาชีพอื่นๆ ของ ยศ.ทอ. ทำการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการแผนแบบทางยุทธการ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓) แก้ปัญหาขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน วิชา การแผนแบบทางยุทธการในอนาคตได้ เพราะสามารถ สร้างอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้ต่อไป ด้วยการให้ตำราที่เขียนขึ้น

แนวทางพัฒนาต่อยอด

สำหรับแนวทางการต่อยอด ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการแผนแบบทาง ยุทธการ ยุทธศิลป์ และ แนวทางปฏิบัติการยุทธ สามารถทำการปรับปรุงให้มีความเป็นสากล ทันสมัย และเป็นปัจจุบันได้อยู่เสมอ โดยอาศัยความร่วมมือ จากอาจารย์ รร.สธ.ทอ. ผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรเสนาธิการจากต่างประเทศในแต่ละปี ให้กลับมาทำการปรับปรุง และทบทวนเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนา และความถูกต้อง ทันสมัย โดยทำการทบทวนเนื้อหาปีละหนึ่งครั้ง ในช่วงก่อนเริ่มเปิดหลักสูตรเสนาธิการกองทัพอากาศ จะเป็นห้วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด

อภิธานศัพท์

Assumption – สมมติฐาน

ข้อสมมุติในสถานการณ์ปัจจุบันหรือข้อสมมุติล่วงหน้าเกี่ยวกับหนทางในอนาคตอย่างไรก็ตามอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ที่ถือว่าเป็นความจริงที่ที่ยังไม่มีการพิสูจน์ได้แน่ชัด แต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทำให้ผู้บังคับบัญชาสามารถประมาณสถานการณ์และตกลงใจเลือกหนทางปฏิบัติได้ในกรณีวิธีการวางแผน

Branch – แผนเผชิญเหตุ

ทางเลือกต่อสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ที่ถูกใส่ลงในแผนหลักแผนเผชิญเหตุ ใช้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงภารกิจ การปรับเปลี่ยนทิศทางกองกำลัง เพื่อช่วยให้การยุทธ์ประสบความสำเร็จ โดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์ที่คาดการณ์ได้ โอกาส หรือ การขัดขวางที่เกิดขึ้นโดยการกระทำและปฏิกิริยาของข้าศึก มันตอบคำถามว่า “จะต้องทำอะไรถ้า.....”(“What if....?”) แผนเผชิญเหตุมักถูกวางไว้ในขั้นตอนของการปฏิบัติการ และโดยธรรมชาติจะมีลักษณะเร่งด่วน โดยปกติ CTF C3 จะเป็นผู้วางแผนเผชิญเหตุ

Center of gravity (COG) – จุดศูนย์กลาง

คุณลักษณะขีดความสามารถหรือจุดกำลัง ที่กำลังทหารหน่วยหนึ่งมีเสรีในการปฏิบัติ มีพลังกายและมีจิตใจที่รุกรบ

Commander’s critical information requirements (CCIR) – ความต้องการข่าวสารวิกฤตของผู้บังคับบัญชา

รายการความต้องการข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้บังคับบัญชาจะถือว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการช่วยให้จัดการข่าวสารได้ทันเวลา และกระบวนการตัดสินใจซึ่งมีผลต่อการบรรลุภารกิจ ประกอบด้วยข่าวสารวิกฤตฝ่ายเดียวกัน (Friendly force information requirements) และความต้องการข่าวกรองตามลำดับความเร่งด่วน (Priority intelligence requirements)

Course of action (COA) – หนทางปฏิบัติ

- ลำดับกิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลหรือหน่วยจะปฏิบัติตาม
- แผนซึ่งเป็นไปได้ เปิดเผยแก่ผู้ปฏิบัติ หรือผู้บังคับบัญชาที่อาจจะทะเลาะ หรือเกี่ยวข้องกับการบรรลุภารกิจ
- แผนซึ่งจะทำให้บรรลุหรือเกี่ยวข้องกับการบรรลุภารกิจ
- แนวปฏิบัติในการโจมตี

๕. ผลของขั้นการพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับระบบการวางแผนยุทธการและการปฏิบัติร่วม

Decision point – จุดตกลงใจ

จุด ฤ เวลาและสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายเสนาธิการจะเลือกใช้หนทางปฏิบัติฝ่ายเรา จุดตกลงใจมักจะเกี่ยวข้องกับที่หมายสนใจเฉพาะ และจุดนี้จะอยู่ ณ เวลาและสถานที่ ซึ่งผู้บังคับบัญชามีเวลาล่วงหน้าอย่างพอเพียงที่จะโจมตีที่ที่หมายสนใจ จุดตกลงใจยังอาจจะเกี่ยวข้องกับกำลังรบฝ่ายเดียวกันและสถานภาพของการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่

Decision support template (DST) – แผ่นภาพสนับสนุนการตกลงใจ

บันทึกการจำลองยุทธในลักษณะของภาพลายเส้น แผ่นภาพสนับสนุนการตกลงใจจะแสดงให้เห็นจุดตกลงใจ เส้นเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายกำลังรบและปฏิบัติการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง รวมถึงข่าวสารสำคัญอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามหนทางปฏิบัติเฉพาะของฝ่ายเรา

Decisive point – จุดแตกหัก

สถานที่ทางภูมิศาสตร์ เหตุการณ์เฉพาะที่สำคัญ ระบบที่มีความสำคัญยิ่ง หรือพันธกิจที่ทำให้ผู้บังคับบัญชาได้เปรียบเข้าศึกอย่างเห็นได้ชัด และมีอิทธิพลอย่างสูงต่อผลของการโจมตี

End state – ภาวะสุดท้าย, จุดมุ่งหมายสุดท้าย, ผลลัพธ์สุดท้าย

สภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นตัวกำหนดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้บังคับบัญชา

Joint force commander (JFC) – ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม

ศัพท์ทั่วไปใช้กับผู้บัญชาการกำลังรบ ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการรวมรอง หรือผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วมที่ได้รับมอบอำนาจในการควบคุมหน่วยบัญชาการรบ หรือการควบคุมทางยุทธการต่อกำลังร่วม

Joint operation planning process (JOPP) – กระบวนการวางแผนยุทธการร่วม

ระเบียบปฏิบัติประสานของฝ่ายเสนาธิการร่วมที่ผู้บังคับบัญชานำมาใช้ เพื่อพิจารณาหาวิธีการที่ดีที่สุดที่จะบรรลุกิจเฉพาะที่ได้รับมอบ และเพื่ออำนวยความสะดวกปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจ

Line of operation – เส้นทางการปฏิบัติ, เส้นหลักการปฏิบัติการ

เส้นทางซึ่งกำหนดทิศทาง การวางตัวของกำลังในเวลาและสถานที่ที่สัมพันธ์กับข้าศึก เส้นทางการปฏิบัตินี้จะเชื่อมกำลังกับฐานปฏิบัติการและที่หมาย

Named area of interest (NAI) – พื้นที่สนใจกำหนด

พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่สามารถรวบรวมข่าวสารที่จะสนองความต้องการข่าวสารเฉพาะได้ พื้นที่สนใจที่กำหนดมักมีการเลือก เพื่อระบุตัวชี้วัดหนทางปฏิบัติของฝ่ายข้าศึก แต่อาจเกี่ยวข้องกับสภาพของพื้นที่การรบด้วย

Operational art – ยุทธศิลป์

การใช้กำลังทหารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ และ/หรือทางยุทธการ โดยการกำหนดรูปแบบ การจัด การสนธิ และดำเนินการทางยุทธศาสตร์ การทัพ การยุทธหลักและการรบ ยุทธศิลป์นี้แปลงยุทธศาสตร์ของผู้บัญชาการกำลังรบร่วมเป็นรูปแบบการยุทธ การปฏิบัติทางยุทธวิธี ในที่สุด โดยการสนธิกิจกรรมที่สำคัญในทุกระดับของสงคราม

Operational design – แผนแบบทางยุทธการ

ข้อพิจารณาหลักซึ่งใช้เป็นกรอบในการวางแผนสำหรับการทัพหรือการยุทธหลัก

Priority intelligence requirements (PIR) – ความต้องการข่าวกรองตามลำดับความเร่งด่วน

บรรดาความต้องการข่าวกรอง ซึ่งผู้บังคับบัญชาคาดหมายไว้ล่วงหน้า และระบุลำดับความเร่งด่วนไว้ในกิจเฉพาะการวางแผน และการบรรลุข้อตกลงใจ

Sequel – แผนตามลำดับขั้น

การยุทธหลักที่จะต้องกระทำต่อจากการยุทธที่กำลังกระทำในขณะนั้น แผนลำดับขั้นตอนนั้นขึ้นอยู่กับ ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ (ความสำเร็จ การจมนม ความพ่ายแพ้) มีความเกี่ยวข้องกับ การยุทธในขณะนั้น และตอบคำถามว่า “ต้องทำอะไรต่อไป?” (“What’s next?”) แผนลำดับขั้นถูก กำหนดขึ้นสำหรับเฟสต่อไปของการยุทธ และมีธรรมชาติว่าเป็นการวางแผนระยะยาว โดยปกติ CTF C5 จะเป็นผู้ทำแผนลำดับขั้น

Target area of interest (TAI) – ที่หมายสนใจ

พื้นที่ภูมิศาสตร์ซึ่งกำลังรบฝ่ายเราสามารถค้นหา และโจมตีเป้าหมายที่มีค่าสูง ไม่ใช่ที่ หมายสนใจทั้งหมดทุกที่หมายจะเป็นหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา โดยฝ่ายเสนาธิการจะสนใจเฉพาะที่ หมายสนใจซึ่งมีเป้าหมายลำดับความเร่งด่วนสูง เป้าหมายเหล่านี้ได้พิสูจน์ทราบในระหว่าง การวางแผนและการจำลองยุทธของฝ่ายเสนาธิการ ที่หมายสนใจแตกต่างจากพื้นที่การเข้าโจมตีในส่วน ของระดับของการโจมตี กล่าวคือ พื้นที่การเข้าโจมตีวางแผนเพื่อการใช้อาวุธที่มีอยู่ทั้งหมด แต่ที่หมาย สนใจอาจถูกโจมตีด้วยอาวุธประเภทเดียว

Time sensitive target (TST) – เป้าหมายในเวลาจำกัด

เป้าหมายต่าง ๆ ซึ่งต้องการการตอบโต้โดยทันที เนื่องจากมีลักษณะ (หรือในไม่ช้าจะมีลักษณะ) ที่เป็นอันตรายอย่างชัดเจนแก่กำลังรบฝ่ายเรา หรือเนื่องจากเป็นเป้าหมายที่มีความคุ้มค่าสูง เป็นเป้าหมายตามเหตุการณ์ที่ปรากฏในเวลาจำกัด

บรรณานุกรม

- กองวิชาการวางแผนและยุทธการ. (๒๕๖๐). *หลักนียมการยุทธร่วม*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเสนาธิการทหาร.
- กองวิชาการวางแผนและยุทธการ.(๒๕๖๓). *หลักนียมการปฏิบัติการร่วมกองทัพไทย พ.ศ.๒๕๖๒ ด้านยุทธการร่วม*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเสนาธิการทหาร.
- สีมโชค ชาญนำสิน, นาวาอากาศโท.(๒๕๕๘). *คู่มือกระบวนการประมาณสถานการณ์*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ.
- Jeffrey M. Reilly. (2018). *Operational Design: Shaping Decision Analysis through Cognitive Vision (First Edition)*. Maxwell AFB, Alabama: Air Command and Staff College.
- JMO Department. (2018). *Joint Operation Planning Process (JOPP) workbook*. Newport, Rhode Island: Naval War College, 2018.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ยศ ชื่อ	นาวาอากาศเอก สุรพัฒน์ เทียมเทียบรัตน์
วัน เดือน ปี เกิด	๒๔ กันยายน ๒๕๑๗
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	๔๙๙/๒ ซอยพหลโยธิน ๕๔/๓ แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none">- ปริญญาโท (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) สาขา การจัดการการบิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย- ปริญญาโท Military Science, Air Force Command College, PLAAF, PLA, PRC สาธารณรัฐประชาชนจีน- โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน รุ่นที่ ๓๔
ประวัติการศึกษา ทางทหาร	<ul style="list-style-type: none">- โรงเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๓๔- โรงเรียนนายเรืออากาศ รุ่นที่ ๔๑ วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (อากาศยาน และการบิน)- หลักสูตรนายทหารต้นหน (จำพวกผู้ทำการในอากาศ) รุ่นที่ ๘- หลักสูตรนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง รุ่นที่ ๑๐๕- โรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ รุ่นที่ ๕๕- หลักสูตรศิษย์การบินพลเรือนกองทัพอากาศ รุ่นที่ ๖๖- โครงการบริหารทรัพยากรการบิน (Crew Resource Management) Global Air Training, Chester, United Kingdom- United Nations Peacekeeping Operations Instructor Course, Port Dickson, Malaysia- หลักสูตร Air Force Command and Staff Course ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none">- ประจํากรมยุทธการทหารอากาศ- นายทหารต้นหน ประจําหมวดบิน ๓ ฝ่ายยุทธการ ฝูงบิน ๖๐๑ กองบิน ๖ กองพลบินที่ ๑ กองบัญชาการยุทธทางอากาศ และรักษาราชการหัวหน้าหมวดการข่าว ฝ่ายยุทธการ ฝูงบิน ๖๐๑ กองบิน ๖ กองพลบินที่ ๑ กองบัญชาการยุทธทางอากาศ

ประวัติย่อผู้วิจัย (ต่อ)

- นายทหารข่าว แผนกการข่าว กองบังคับการกองบิน ๖ และรักษาราชการ นายทหารต้นหน ฝ่ายยุทธการ ผูกบิน ๖๐๑ กองบิน ๖
- หัวหน้าแผนกมาตรฐานความปลอดภัยการบิน กองป้องกันอากาศยาน อุบัติเหตุ กองนิรภัยการบิน สำนักงานนิรภัยทหารอากาศ
- อาจารย์กองการศึกษาโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ กรมยุทธศึกษา ทหารอากาศ และรักษาราชการนายทหารต้นหน ฝ่ายยุทธการ ผูกบิน ๖๐๑ กองบิน ๖

ตำแหน่งปัจจุบัน

รองผู้อำนวยการโรงเรียนนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง และรักษาราชการ นายทหารต้นหน ฝ่ายยุทธการ ผูกบิน ๖๐๑ กองบิน ๖

ภาคผนวก

การวางแผนการยุทธวิธีร่วม

การวางแผนการยุทธวิธีร่วม (Joint Operation Planning)

คือ การวางแผนการใช้กำลังรบซึ่งระบุอยู่ในยุทธศาสตร์ทหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะทางทหาร ในสถานการณ์วิกฤตที่อาจเกิดขึ้น การวางแผนการยุทธวิธีร่วมจะดำเนินการตามสายการบังคับบัญชาจากกองบัญชาการแห่งชาติมายังกองบัญชาการกองทัพไทย และต่อไปยังกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ และหน่วยบัญชาการรบต่างๆ ซึ่งอาจจัดตั้งขึ้นตามความต้องการหรือตามความจำเป็นเพื่อการสงครามหรือสถานการณ์วิกฤตต่างๆ

ผู้บัญชาการทหารสูงสุดในฐานะผู้บัญชาการการรบสูงสุดของกองทัพไทย และผู้บัญชาการเหล่าทัพ มีความรับผิดชอบหลักสำหรับการวางแผนร่วมในการใช้กำลังกองทัพเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์แห่งชาติ การวางแผนการยุทธวิธีร่วมจะรวมถึงการเตรียมแผนต่างๆ เช่น แผนยุทธการ, แผนการทัพ และคำสั่งต่าง ๆ เช่น คำสั่งยุทธการ ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการรบต่างๆ เป็นผู้ดำเนินการวางแผน, พัฒนาแผนและคำสั่ง

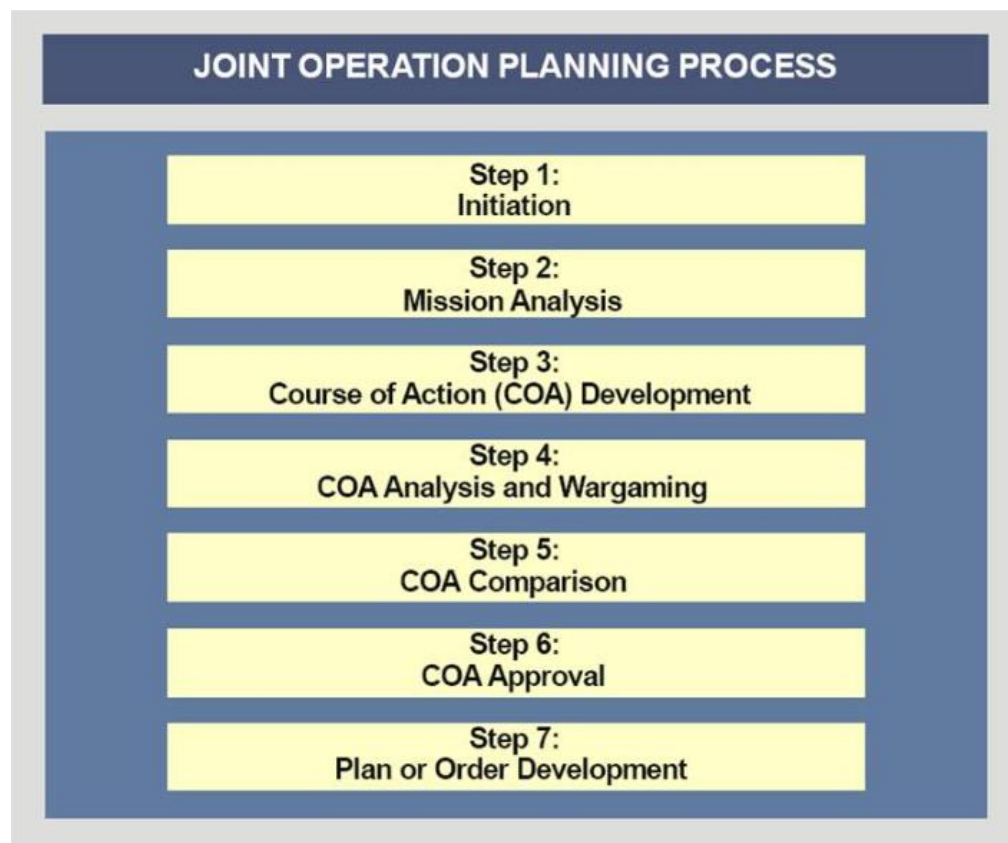
การวางแผนการยุทธวิธีร่วม เป็นกระบวนการตามลำดับขั้น ซึ่งดำเนินการอย่างต่อเนื่องกันไปในทุกระดับของสงคราม ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี

กรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม (Joint Operation Planning Process)

จากประวัติศาสตร์ของการทำสงครามที่ผ่านมาในอดีต ทำให้เห็นได้ว่าแผนการรบที่ดีมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการปฏิบัติการ และโดยเฉพาะยิ่งในปัจจุบันที่รูปแบบของการใช้กำลังทางทหารจะมุ่งเน้นไปในลักษณะของการรวบรวมมากยิ่งขึ้น แผนการยุทธวิธีร่วมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการไม่อาจละเลยได้ แผนการยุทธวิธีร่วมนี้ นอกจากจะช่วยให้การปฏิบัติการยุทธของแต่ละเหล่าทัพเป็นไปอย่างประสานสอดคล้องกันแล้ว ยังมีส่วนสำคัญในการนำมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ โครงสร้าง หลักนิยม ขนาดของกำลัง อาวุธยุทโธปกรณ์ และการฝึกของแต่ละเหล่าทัพ การที่จะให้ได้มาซึ่งแผนการยุทธวิธีที่นั้นจำเป็นต้องมีกระบวนการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล อีกทั้งการรู้จักใช้ศาสตร์และศิลป์ในกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งกรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม จะมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่จะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการพัฒนาหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้ และช่วยในการตัดสินใจ ตัดสินกลางใจ เพื่อเลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ ที่นำเอาทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำสงครามมาหลอมรวมกัน

กรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามลำดับ ๗ ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ ๑ การเริ่มต้น (Initiation)
- ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ภารกิจ (Mission Analysis)
- ขั้นตอนที่ ๓ การพัฒนาหนทางปฏิบัติ (Course of Action Development)
- ขั้นตอนที่ ๔ การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติและการทดสอบเกมสงคราม (COA Analysis and Wargaming)
- ขั้นตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ (COA Comparison)
- ขั้นตอนที่ ๖ การอนุมัติหนทางปฏิบัติ (COA Approval)
- ขั้นตอนที่ ๗ การพัฒนาแผนหรือคำสั่ง (Plan or Order Development)



กรรมวิธีการวางแผนยุทธการร่วม

๑.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การเริ่มต้น (Initiation)

๑.๑.๑ เริ่มขึ้นเมื่อผู้มีอำนาจที่เหมาะสมได้ตระหนักถึงขีดความสามารถทางทหารที่ตอบสนองต่อสถานการณ์วิกฤตที่อาจเกิดขึ้น หรือที่เกิดขึ้นจริงๆ

๑.๑.๒ ผู้บังคับบัญชาและเสนาธิการประเมินคำสั่งเบื้องต้นเพื่อวางขอบเขตเรื่องในสิ่งดังต่อไปนี้

- ๑) ระยะเวลาที่มีอยู่จนถึงเวลาที่ปฏิบัติการ
- ๒) สภาพปัจจุบันของข่าวกรองและการประมาณการณ์ของฝ่ายเสนาธิการ
- ๓) การประมาณการณ์ของผู้บังคับบัญชา
- ๔) กรอบของปัญหาเบื้องต้น
- ๕) การแผนแบบทางยุทธการเบื้องต้นและข้อเสนอแนะการปฏิบัติการ

๑.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ภารกิจ (Mission Analysis)

๑.๒.๑ วัตถุประสงค์ขั้นต้นคือ เข้าใจปัญหาและวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถหาแนวทางให้การวางแผนในส่วนที่เหลือ

๑.๒.๒ ผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการวิเคราะห์ภารกิจที่ได้รับมอบเพื่อ

- ๑) วิเคราะห์ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ผลลัพธ์สุดท้าย วัตถุประสงค์และคำแนะนำอื่นๆ
- ๒) ประเมินว่าจะสามารถทำให้ภารกิจสำเร็จได้ในยุทธการ หรือแผนการทัพเดียวหรือไม่

- ๓) ประเมินข้อเท็จจริง สมมุติฐาน และข้อจำกัด
- ๔) ประเมินวัตถุประสงค์ทางทหาร กิจเฉพาะ กิจแฝง และกิจสำคัญยิ่ง
- ๕) ประเมินจุดศูนย์ตุลของฝ่ายเรา และข้าศึก รวมทั้งที่ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ
- ๖) ประเมินผลที่ต้องการและผลที่ไม่ต้องการเบื้องต้น
- ๗) ทบทวนและปรับการออกแบบการยุทธ
- ๘) ประเมินเวลาที่มีจนถึงเวลาได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติการ
- ๙) พัฒนาการกิจแกลงใหม่ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว

๑.๓ ขั้นตอนที่ ๓ การพัฒนาหนทางปฏิบัติ (Course of Action Development)

๑.๓.๑ ในขั้นตอนนี้ ศิลป์และศาสตร์ของการวางแผนจะถูกหลอมรวมเพื่อ

- ๑) สร้างแนวคิดในการพัฒนาหนทางปฏิบัติ (ทางออกที่เป็นไปได้)
- ๒) การวางแผนซึ่งมีการโฟกัส
- ๓) การประเมินที่จะตามมา

๑.๓.๒ แต่ละหนทางปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นจะต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

- ๑) กิจหลักทางยุทธศาสตร์ และยุทธการ
- ๒) ขีดความสามารถที่ต้องการ
- ๓) แนวความคิดในการจัดหน่วยตามภารกิจ
- ๔) แนวความคิดในการดำรงขีดความสามารถการปฏิบัติการ
- ๕) แนวความคิดในการเคลื่อนกำลัง

๖) เวลาที่ต้องการเพื่อให้บรรลุภารกิจหรือยุติสงคราม

๗) แนวความคิดเรื่องกำลังสำรอง

๑.๓.๓ หนทางปฏิบัติที่มีข้อพิจารณา ดังนี้

๑) ทำให้ภารกิจสำเร็จได้ตามแนวทางของผู้บังคับบัญชา

๒) วางตำแหน่งกำลังให้เหมาะสมกับการปฏิบัติการในอนาคต

๓) ยืดหยุ่นให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่คาดไม่ถึง

๔) ให้กองกำลังมีอิสระทางข้างในการคิดริเริ่ม

๑.๔ ขั้นตอนที่ ๔ การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติและการทดสอบเกมสงคราม (COA Analysis and Wargaming)

๑.๔.๑ ขั้นตอนนี้มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ และการวาดภาพการรบของหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้

๑.๔.๒ ขยายความเข้าใจร่วมกันในเรื่องสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติการ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของสถานการณ์ซึ่งอาจเกิดจากสิ่งแวดล้อมนั้นๆ

๑.๔.๓ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการแยกวิเคราะห์หนทางปฏิบัติคร่าวๆ ออกจากกัน

๑.๔.๔ บทวิเคราะห์ควรกล่าวถึง

๑) จุดตกลงใจ (Decision Point) ที่เป็นไปได้

๒) การปรับการจัดหน่วยตามภารกิจ

๓) ข้อมูลสำหรับตารางประสานสอดคล้อง หรือเครื่องมือการแสวงข้อตกลงใจ

อื่นๆ

๔) ระบุแผนเผชิญเหตุ (Branch) และแผนตามลำดับขั้น (Sequel)

๕) ระบุเป้าหมายที่มีคุณค่าสูง

๖) ประเมินความเสี่ยง

๗) ข้อดีและข้อเสียของ COA

๘) ความต้องการข่าวสารวิกฤตของผู้บังคับบัญชา (Commander's Critical Information Requirements: CCIR)

๑.๕ ขั้นตอนที่ ๕ การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ (COA Comparison)

๑.๕.๑ COAs ถูกนำมาประเมินเทียบกับเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะจัดทำขึ้นโดยผู้บังคับบัญชา และฝ่ายเสนาธิการ โดยแต่ละ COAs ที่พัฒนาขึ้นแต่ละหนทางนั้นจะถูกพิจารณาอิสระจากกัน

๑.๕.๒ เป้าหมายคือระบุจุดแข็งและจุดอ่อนเพื่อให้สามารถเลือกและพัฒนา COA ที่มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุภารกิจได้สูงสุด

๑.๕.๓ COA ที่ได้รับเลือกควร

- ๑) ลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่รับได้
 - ๒) วางกำลังในจุดที่เหมาะสมที่สุดกับภารกิจในอนาคต
 - ๓) ให้เสรีในการดำเนินกลยุทธ์และการริเริ่มกับหัวหน้าหน่วยงาน
 - ๔) ยืดหยุ่นให้สามารถรับมือกับภัยคุกคามและโอกาสที่มีได้คาดคิดที่อาจเกิดขึ้น
- ได้

๑.๖ ขั้นตอนที่ ๖ การอนุมัติหนทางปฏิบัติ (COA Approval)

- ๑.๖.๑ เสนาธิการประเมินและเสนอแนะหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุดต่อผู้บังคับบัญชา
- ๑.๖.๒ ฝ่ายเสนาธิการบรรยายสรุปการเปรียบเทียบ วิเคราะห์และผลการวาดภาพสนามรบของหนทางปฏิบัติ
- ๑.๖.๓ ผู้บังคับบัญชาเลือก COA หรือกำหนดทางเลือกอื่น ๆ จากการเสนอแนะโดยเสนาธิการและจากการประมาณการณ์ ประสบการณ์และการตัดสินใจของตนเอง
- ๑.๖.๔ หนทางปฏิบัติที่ได้รับการอนุมัติ ควรมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารในระดับยุทธการ และสภาพที่ต้องการของผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร

๑.๗ ขั้นตอนที่ ๗ การพัฒนาแผนหรือคำสั่ง (Plan or Order Development)

ในขั้นตอนนี้จะขยายหนทางปฏิบัติที่ผ่านการพิจารณาแล้วให้เป็นแผนยุทธการ (OPLAN) และคำสั่งยุทธการ (OPORD) โดยเริ่มพัฒนาแนวความคิดการยุทธ (CONOPs) ซึ่งรวมถึง :

- ๑) เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา
- ๒) หนทางที่จะทำให้ภารกิจสำเร็จ
- ๓) การใช้ การจัดลำดับ ความสอดคล้อง และการสนธิกำลัง
- ๔) ผู้บังคับบัญชา(ที่ได้รับการสนับสนุน)เจตนาทำให้เกิดหรือปฏิเสธการรบ เมื่อไรที่ไหน และ ภายใต้เงื่อนไขใด
- ๕) จุดศูนย์กลางของฝ่ายเรา ฝ่ายข้าศึก และจุดเปราะบางสำคัญที่เกี่ยวข้อง ทำให้วัตถุประสงค์และผลกระทบสัมพันธ์กับหน่วยเหนือและองค์กรอื่นๆ